

Официален вестник

на Европейския съюз

C 295

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
29 септември 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2012/C 295/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 287, 22.9.2012 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2012/C 295/02	Дело C-337/09 P: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Съвет на Европейския съюз/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Европейска комисия, Association des Utilisateurs и Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace) (Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на глифозат с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за значителна намеса на държавата по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире — Публичен акционер, който контролира de facto общото събрание на акционерите на производителя — Приравняване на такъв контрол на „значителна намеса“ — Преценка на механизъм за потвърждаване на договорите за износ — Граници на съдебния контрол — Преценка на предоставените доказателства)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2012/C 295/03	Дело C-130/10: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз (Обща външна политика и политика на сигурност — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Регламент (ЕС) № 1286/2009 — Ограничителни мерки, насочени срещу физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Избор на правното основание — Членове 75 ДФЕС и 215 ДФЕС — Влизане в сила на Договора от Лисабон — Преходни разпоредби — Общи позиции и решения в областта на ОВППС — Съвместно предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията)	2
2012/C 295/04	Дело C-334/10: Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — X/Staatssecretaris van Financiën (Шеста директива ДДС — Член 6, параграф 2, първа алинея, букви а) и б), член 11, А, параграф 1, буква в) и член 17, параграф 2 — Част от дълготраен актив от имуществото на предприятие — Временно ползване за лични нужди — Извършване на преустройства в дълготрайния актив — Плащане на ДДС за трайни преустройства — Право на приспадане)	3
2012/C 295/05	Дело C-522/10: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Sozialgericht Würzburg — Германия) — Doris Reichel-Albert/Deutsche Rentenversicherung Nordbayern (Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 44, параграф 2 — Разглеждане на правото на пенсия за старост — Отчитане на периодите за гледане на малко дете, завършени в друга държава членка — Приложимост — Член 21 ДФЕС — Свободно движение на граждани)	3
2012/C 295/06	Дело C-565/10: Решение на Съда (седми състав) от 19 юли 2012 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Членове 3, 4 и 10 — Канализационни системи — Вторично пречистване или друга равностойна обработка — Пречиствателни станции — Представителни проби)	4
2012/C 295/07	Дело C-591/10: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Littlewoods Retail Ltd и др./Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Втора и Шеста директива ДДС — Данък, платен по получени доставки — Възстановяване на надветия данък — Изплащане на лихва — Способи) ...	5
2012/C 295/08	Съединени дела C-628/10 P и C-14/11 P: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc./Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Европейска комисия и Европейска комисия/Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (Обжалване — Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Нарушение на член 81 ЕО — Отговорност на дружествата майки за неправомерното поведение на техните дъщерни дружества — Презумпция за невинност — Право на защита — Задължение за мотивиране — Равно третиране)	6
2012/C 295/09	Дело C-31/11: Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Marianne Scheunemann/Finanzamt Bremerhaven (Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Пряко данъчно облагане — Данък върху наследството — Правила за изчисляване на данъка — Наследяване на дялово участие в еднолично капиталово дружество със седалище в трета държава — Национално законодателство, което изключва данъчни облекчения за дялово участие в такива дружества)	6
2012/C 295/10	Дело C-33/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производството, образувано по инициатива на А Оу (Шеста директива — Случаи на освобождаване — Член 15, параграф 6 — Освобождаване на доставките на въздухоплавателни средства, ползвани от авиокомпани, опериращи срещу вознаграждение главно по международни линии — Доставка на въздухоплавателни средства на оператор, който ги предоставя на такава компания — Понятие „опериране срещу вознаграждение по международни линии“ — Чартърни полети)	7

2012/C 295/11	Дело C-44/11: Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG (Директива 2006/112/ЕО — Член 56, параграф 1, буква д) — Член 135, параграф 1, букви е) и ж) — Освобождане от данъчно облагане на сделки по управление на активи — ценни книжа (управление на портфейла)	7
2012/C 295/12	Дело C-48/11: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Veronsaajien oikeudenvontayksikkö/A Oy (Пряко данъчно облагане — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Споразумение за ЕИП — Членове 31 и 40 — Директива 2009/133/ЕО — Приложно поле — Замяна на акции между дружество, установено в държава членка, и дружество, установено в трета държава, страна по Споразумението за ЕИП — Отказ да се предостави данъчно предимство — Спогодба за административната взаимопомощ в областта на данъчното облагане)	8
2012/C 295/13	Дело C-62/11: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Германия) — Land Hessen/Florence Feyerbacher (Протокол за Устава на Европейската система на централните банки и на ЕЦБ — Член 36 — Протокол за привилегиите и имунитетите на Европейските общности — Членове 13, 15 и 23 — Споразумението за седалището на ЕЦБ — Член 15 — Приложимост по отношение на служителите на ЕЦБ на разпоредбите на германското осигурително право, предвиждащи обезщетение за отглеждане на дете)	8
2012/C 295/14	Дело C-112/11: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln — Германия) — ebookers.com Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV (Транспорт — Въздушен транспорт — Общи правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Съюза — Регламент (ЕО) № 1008/2008 — Задължение на продавача на самолетното пътуване да гарантира, че приемането на незапълнителните ценови добавки от потребителя се основава на „възможност за избор“ — Понятие за незапълнителни ценови добавки — Цена на застраховка при отказ от полет, предлагана от независимо застрахователно дружество и включена в общата цена)	9
2012/C 295/15	Дело C-130/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd/Comptroller-General of Patents (Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3 — Условия за получаване — Лекарствен продукт, за който е получено валидно към момента разрешение за пускане на пазара — Първо разрешение — Продукт, разрешен последователно като ветеринарен лекарствен продукт и като лекарствен продукт за хуманна употреба)	9
2012/C 295/16	Дело C-145/11: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/82/ЕО — Ветеринарни лекарствени продукти — Децентрализирана процедура за предоставяне на разрешително за пускане на пазара на ветеринарен лекарствен продукт в няколко държави членки — Генерични лекарствени продукти, сходни с вече разрешените референтни лекарствени продукти — Отказ за валидиране на заявлението от държава членка — Състав и форма на лекарствения продукт)	10
2012/C 295/17	Дело C-154/11: Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Berlin — Германия) — Ahmed Mahamdia/Алжирска демократична народна република (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност при индивидуални трудови договори — Договор, сключен с посолство на трета държава — Имунитет на държавата работодател — Понятие за клон, агенция или друго представителство по смисъла на член 18, параграф 2 — Съвместимост с член 21 на споразумение за предоставяне на компетентност на съдилища на третата държава)	11

2012/C 295/18	Дело C-160/11: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Bawaria Motors Sp. z o.o./Minister Finansów (Директива 2006/112/ЕО — ДДС — Член 136 — Случаи на освобождаване — Членове 313—315 — Специален режим за облагане на маржа на печалбата — Доставка на превозни средства втора употреба от данъчнозадължен дилър — Превозни средства, доставени на данъчнозадължения дилър при условията на освобождаване от ДДС от друго данъчнозадължено лице, което при придобиването им е упражнило частично право на приспадане на платения за тези стоки ДДС)	11
2012/C 295/19	Съединени дела C-213/11, C-214/11 и C-217/11: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Полша) — Fortuna Sp z o.o. (C-213/11), Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11)/Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (Вътрешен пазар — Директива 98/34/ЕО — Технически стандарти и регламенти — Процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и норми — Игрални автомати с ниски печалби — Забрана за изменение, подновяване и издаване на разрешенията за извършване на дейност — Понятие за технически регламент)	12
2012/C 295/20	Дело C-250/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Mokestinų ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Литва) — AB Lietuvos geležinkeliai/Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Освобождаване от мита и от ДДС при внос на стоки — Гориво, намиращо се в стандартните резервоари на сухопътните моторни превозни средства — Понятие за сухопътно моторно превозно средство — Локомотиви — Сухопътен и железопътен транспорт — Принцип на равно третиране — Принцип на неутралитет)	12
2012/C 295/21	Дело C-263/11: Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Ainārs Rēdlihs/Valsts ieņēmumu dienests (Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Понятие за икономическа дейност — Доставки на дървен материал с цел да се компенсират причинените от буря вреди — Режим на самоначисляване — Липса на регистрация като данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност — Глоба — Принцип на пропорционалност)	13
2012/C 295/22	Дело C-264/11 P: Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картел — Санкция — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Доказателствена стойност на изявленията, направени в рамките на политиката за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер)	14
2012/C 295/23	Дело C-336/11: Решение на Съда (осми състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Lyon — Франция) — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects/Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch (Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Тампони за полиране, предназначени изключително за машина за полиране на дискове от полупроводникови материали — Тарифни позиции 3919 и 8466 (или 8486) — Понятия „части“ или „принадлежности“)	14
2012/C 295/24	Дело C-376/11: Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Pie Optiek/Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains (Интернет — Домейн от най-високо ниво.eu — Регламент (ЕО) № 874/2004 — Имена на домейн — Поетапно регистриране — Член 12, параграф 2 — Понятието „лицензианти на предходни права“ — Лице с разрешение от притежателя на марката да регистрира от свое име, но за сметка на този притежател, име на домейн, което е идентично или подобно на посочената марка — Липса на разрешение за друга употреба на знака като марка)	15

2012/C 295/25	Дело C-377/11: Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Шеста директива ДДС — Член 11, А, параграф 1, буква а), член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 — Организиране на игри бинго — Правно задължение част от продажната цена на талоните да се преведе на участниците в играта като печалби — Изчисляване на данъчната основа) 15	15
2012/C 295/26	Дело C-451/11: Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Giessen — Германия) — Natthaya Dülger/Wetteraukreis (Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Член 7, първа алинея — Право на пребиваване на членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка — Тайландска гражданка, която е била омъжена за турския работник и е съжителствала повече от три години с него) 16	16
2012/C 295/27	Дело C-470/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — SIA Garkalns/Rīgas Dome (Член 49 ЕО — Ограничаване на свободното предоставяне на услуги — Равно третиране — Задължение за прозрачност — Хазартни игри — Казина, игрални зали и бинго зали — Задължение да се получи предварително съгласие от общината по мястото на установяване — Право на преценка — Съществено засягане на интересите на държавата и на жителите на съответния административен район — Обосновки — Пропорционалност) 16	16
2012/C 295/28	Дело C-307/12: Иск, предявен на 25 юни 2012 година — Европейска комисия/Република България 17	17
2012/C 295/29	Дело C-313/12: Преюдициално запитване, отправено от Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Италия) на 28 юни 2012 г. — Giuseppa Romeo/Regione Siciliana 17	17
2012/C 295/30	Дело C-316/12: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main (Германия) на 29 юни 2012 г. — J. Sebastian Guevara Kamm/TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A 18	18
2012/C 295/31	Дело C-323/12: Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 5 юли 2012 г. — E.On Energy Trading SE/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți 18	18
2012/C 295/32	Дело C-327/12: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 10 юли 2012 г. — Ministero dello Sviluppo Economico и Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture/Soa Nazionale Costruttori 19	19
2012/C 295/33	Дело C-337/12 P: Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Pi-Design AG, Bodum France и Bodum Logistics A/S срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) 19	19
2012/C 295/34	Дело C-338/12 P: Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) 19	19
2012/C 295/35	Дело C-339/12 P: Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Pi-Design AG, Bodum France и Bodum Logistics A/S срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) 20	20

2012/C 295/36	Дело С-340/12 Р: Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело Т-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	20
2012/C 295/37	Дело С-342/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal do Trabalho de Viseu (Португалия) на 18 юли 2012 г. — Worten — Equipamentos para o Lar, S.A./ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho	21
2012/C 295/38	Дело С-351/12: Преюдициално запитване, отправено от Krajský soud v Plzni (Чешка република) на 24 юли 2012 г. — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)/Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.	21
2012/C 295/39	Дело С-352/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Италия) на 25 юли 2012 г. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri/Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano	22
2012/C 295/40	Дело С-354/12 Р: Жалба, подадена на 25 юли 2012 г. от Asa Sp. z o.o. срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 22 май 2012 г. по дело Т-110/11 — Asa/CXВП — Merck (FEMIFERAL)	22
2012/C 295/41	Дело С-355/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Milano (Италия) на 26 юли 2012 г. — Nintendo Co., Ltd и др./PC Vox Srl и 9Net Srl	23
2012/C 295/42	Дело С-361/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 31 юли 2012 г. — Carratù/Poste Italiane SpA	23
2012/C 295/43	Дело С-368/12: Преюдициално запитване, отправено от Cour administrative d'appel de Nantes (Франция) на 2 август 2012 г. — Adiamix/Ministre de l'Économie et des Finances	24
2012/C 295/44	Дело С-371/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 3 август 2012 г. — Enrico Petillo и Carlo Petillo/Unipol	24
2012/C 295/45	Дело С-378/12: Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Обединено кралство) на 3 август 2012 г. — Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department	25
Общ съд		
2012/C 295/46	Дело Т-323/12: Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Knauf Insulation Technology/CXВП — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)	26
2012/C 295/47	Дело Т-324/12: Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Knauf Insulation Technology/CXВП — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)	26

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2012/C 677/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 287, 22.9.2012 г.

Предишни публикации

ОВ С 273, 8.9.2012 г.

ОВ С 258, 25.8.2012 г.

ОВ С 250, 18.8.2012 г.

ОВ С 243, 11.8.2012 г.

ОВ С 235, 4.8.2012 г.

ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Съвет на Европейския съюз/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Европейска комисия, Association des Utilisateurs и Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace)

(Дело C-337/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на глифозат с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за значителна намеса на държавата по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире — Публичен акционер, който контролира de facto общото събрание на акционерите на производителя — Приравняване на такъв контрол на „значителна намеса“ — Преценка на механизъм за потвърждаване на договорите за износ — Граници на съдебния контрол — Преценка на предоставените доказателства)

(2012/С 295/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (представители: първоначално D. Horovitz, avocat, впоследствие F. Graafsma, J. Cornelis и A. Woolich, advocaten, както и K. Adamantopoulos, dikigoros, и M. D. Moulis, barrister), Европейска комисия (представители: T. Scharf и N. Khan, както и K. Talabér-Ritz), Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) (представител: J. Flynn, QC)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 17 юни 2009 г. по дело Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Съвет (Т-498/04), с което Първоинстанционният съд отменя по отношение на Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd. член 1 от Регламент (ЕО) №1683/2004 на Съвета от 24 септември 2004 година за въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху внос на глизофат с произход Китайската народна република (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11,

том 36, стр.144) — Тълкуване на член 2, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, включително съдебните разноски по обезпечителното производство.
3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-130/10) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Регламент (ЕС) № 1286/2009 — Ограничителни мерки, насочени срещу физически лица и образувания, свързани с Осамата бен Ладен, трезата на Ал Кайда и талибаните — Запразяване на финансови средства и икономически ресурси — Избор на правното основание — Членове 75 ДФЕС и 215 ДФЕС — Влизане в сила на Договора от Лисабон — Преходни разпоредби — Общи позиции и решения в областта на ОВППС — Съвместно предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Колисията)

(2012/С 295/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić и U. Rösslein)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и R. Szostak)

Встъпили страни в подкрепа на исканията на жалбоподателя: Чешка република (представители: M. Smolek, E. Ruffer и K. Najmanová), Френска република (представители: G. de Bergues и A. Adam), Кралство Швеция (представители: A. Falk и C. Meyer-Seitz), Европейска комисия (представители: S. Voelaert и M. Konstantinidis)

Предмет

Жалба за отмяна — Отмяна на Регламент (ЕС) № 1286/2009 на Съвета от 22 декември 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 881/2002 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните (ОВ L 346, стр. 42) — Избор на правното основание

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разходи.
3. Чешката република, Френската република, Кралство Швеция и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ C 134, 22.5.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-334/10) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 6, параграф 2, първа алинея, букви а) и б), член 11, А, параграф 1, буква в) и член 17, параграф 2 — Част от дълготраен актив от имуществото на предприятие — Временно ползване за лични нужди — Извършване на преустройства в дълготрайния актив — Плащане на ДДС за трайни преустройства — Право на приспадане)

(2012/C 295/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 6, параграф 2, първа алинея, букви а) и б), член 11, А, параграф 1, буква в), както и на член 17, параграф 2 от Шестата директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Данъчнозадължено лице, което е използвало временно и за частни цели част от дълготраен актив, принадлежащ към имуществото на търговското му предприятие, и е направило за частни цели дълготрайни преобразувания на тази част от дълготрайния актив — Право на приспадане на ДДС, платено при извършване на дълготрайни преобразувания

Диспозитив

Член 6, параграф 2, първа алинея, букви а) и б), член 11, А, параграф 1, буква в) и член 17, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 година, трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че от една страна, данъчнозадължено лице, което ползва временно за личните си нужди част от дълготраен актив на своето предприятие, разполага, в съответствие с тези разпоредби, с право на приспадане на плащания ДДС върху разходите за извършването на трайни преустройства на посочения актив, дори и тези преустройства да са били направени с цел временно ползване за лични нужди, и че от друга страна, това право на приспадане съществува независимо от обстоятелството дали при придобиването на дълготрайния актив, в който са извършени посочените преустройства, на данъчнозадълженото лице е бил начислен ДДС и дали последното го е приспадало.

(¹) ОВ C 246, 11.9.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Sozialgericht Würzburg — Германия) — Doris Reichel-Albert/Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Дело C-522/10) (¹)

(Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 44, параграф 2 — Разглеждане на правото на пенсия за старост — Отчитане на периодите за гледане на малко дете, завършени в друга държава членка — Приложимост — Член 21 ДФЕС — Свободно движение на граждани)

(2012/C 295/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sozialgericht Würzburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Doris Reichel-Albert

Отговорник: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Предмет

Преюдициално запитване — Sozialgericht Würzburg — Тълкуване на член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, стр. 1) — Условия за отчитане на периодите за гледане на малко дете, завършени в друга държава членка, във връзка с правото на пенсия за старост — Национална правна уредба, която във връзка с отчитането на такива периоди поставя условието съответното лице по време на отглеждането или непосредствено преди раждането на детето да е плащало задължителни осигурителни вноски като заето или самостоятелно заето лице и която има за резултат периодът за гледане на малко дете да не бъде отчетен нито в държавата членка по пребиваване при отглеждането на детето, нито в компетентната държава членка

Диспозитив

В случай като разглеждания в главното производство член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че задължава компетентната институция на първата държава членка да отчете за целите на предоставяне на пенсия за старост периодите за гледане на малко дете, завършени във втората държава членка, като завършени на нейна територия от лице, което е упражнявало професионална дейност единствено в първата държава членка и което в момента на раждането на децата му временно е преустановило работа и се е установило да живее поради строго селски причини на територията на втората държава членка.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Решение на Съда (седми състав) от 19 юли 2012 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-565/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Членове 3, 4 и 10 — Канализационни системи — Вторично пречистване или друга равностойна обработка — Пречиствателни станции — Представителни проби)

(2012/С 295/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)

Отговорник: Италианска република (представители: G. Palmieri и M. Russo, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 3, 4 и 10 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43)

Диспозитив

1. Като не е приела:

— необходимите разпоредби, за да гарантира, че агломерациите на Акри, на Сидерно, на Баняра Калабра, на Бианко, на Кастровилари, на Кротоне, на Санта Мария дел Чедро, на Лалеция Терме, на Мезорака, на Монтебело Йонико, на Мота сан Джовани, на Реджо Калабрия, на Ренде, на Росано, на Скалеа, на Селия Марина, на Соверато, на Стронголи (Калабрия), на Червияно дел Фриули (Фриули-Венеция Джулия), на Фраскати (Лацио), на Порто Чезарео, на Суперсано, на Тавиано (Пулия), на Мистербианко и други, на Аки Катена, на Адрано, на Катания и други, на Джаре-Маскали-Рипосто и други, на Калтаджироне, на Аки Кастело, на Ачирале и други, на Белтасо, на Гравина ди Катания, на Трестестиери Етнео, на Сан Джовани ла Пунта, на Агридженто и предградието му, на Порто Елпедокле, на Шака, на Чефалу, Карини и на АСИ Палермо, на Палермо и съседните зони, на Санта Флавия, на Аугуста, на Приоло Гаргало, на Карлентини, на Сколоти, на Марсала, на Месина 1, на Месина и на Месина 6 (Сицилия) с еквивалент жители над 15 000, които заустават в приемници, които не се считат за „чувствителни зони“ по смисъла на член 5 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води, изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година, са съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води съгласно член 3 от тази директива,

— необходимите разпоредби, за да гарантира, че в агломерациите на Ланциано-Кастел Френтано (Абруцо), на Акри, на Сидерно, на Баняра Калабра, на Кастровилари, на Кротоне, на Монтебело Йонико, на Мота сан Джовани, на Реджо Калабрия, на Росано (Калабрия), на Батипала, на Бенедето, на Капачо, на Капри, на Искья, на Казаличоло Терме, на Форио, на Маса Лубренсе, на Неапол Изток, на Вико Екнесе (Калпания), на Триест-Мусжа-Сан Дорлиго (Фриули-Венеция Джулия), на Албенса, на Борогето Санто Спирито, на Финале Лигуре, на Империя, на Санта Маргарита Лигуре, на Куинто, на Рапало, на Реко, на Рива Лигуре (Лигурия), на Казамасила, на Казарано, на Порто Чезарео, на Сан Вито дей Нормани, на Суперсано (Пулия), на Мистербианко и други, на Скордия-Милитело Вал ди Катания, на Палагония, на Аки Катена, на Джаре-Маскали-Рипосто и други, на Калтаджироне, на Аки Кастело, на Ачирале и други, на Белтасо, на Гравина ди Катания, на Трестестиери Етнео, на Сан Джовани ла Пунта, на Макитела, на Нишети, на Риези, на Агридженто и предградието му, на Фавара, на Палта ди Монтекиаро, на Менфи, на Порто Елпедокле, на Рибера, на Шака, на Багерия, на Чефалу, на Карини и на АСИ Палермо, на Мизилтери, на Монреале, на Санта Флавия, на Термини Илерезе, на Трабия, на

Аугуста, на Авола, на Карлентини, на Рагуза, на Сицилия, на Сколити, на Кампобело ди Мадзара, на Кастелветрано 1, на Тришина Маринела, на Марсала, на Мадзара дел Вало, на Барчелона Поцо ди Гото, на Капо д'Орландо, на Фурнари, на Джардини Наксос, на Консортиле Летоджани, на Паче дел Мела, на Пириано, на Рокалутера, на Консортиле Сант'Агата Милитело, на Консортиле Торезрота, на Джойоза Марча, на Месина 1, на Месина 6, на Миладзо, на Пати и на Ромета (Сицилия) с еквивалент жители над 15 000, които заустват в приемници, които не се считат за „чувствителни зони“ по смисъла на член 5 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи се пречистват съгласно разпоредбите на член 4, параграфи 1 и 3 от тази директива, и

— необходимите разпоредби, за да може пречиствателните станции на градските отпадъчни води, изградени в съответствие с изискванията на членове 4—7 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008, да се проектират, изграждат, експлоатират и поддържат по начин, осигуряващ достатъчна производителност при всички нормални климатични условия на мястото, където са разположени, и за да може пречиствателните станции да се проектират по начин, отчитащ сезонните колебания на притока органични вещества в агломерациите на Ланчано-Кастел Френтано (Абруцо), на Акри, на Сидерно, на Баняра Калабра, на Кастровилари, на Кротоне, на Монтебело Йонико, на Мота сан Джовани, на Реджо Калабрия, на Росано (Калабрия), на Батипала, на Бенедето, на Капачо, на Капри, на Искья, на Казаличоло Терме, на Форио, на Маса Лубренсе, на Неапол Изток, на Вико Ежнесе (Кампания), на Триест-Мусжа-Сан Дорлиго (Фриули-Венеция Джулия), на Албenga, на Борогето Санто Спирито, на Финале Лигуре, на Империя, на Санта Маргарита Лигуре, на Куинто, на Рапало, на Реко, на Рива Лигуре (Лигурия), на Казамасима, на Казарано, на Порто Чезарео, на Сан Вито дей Нормани, на Суперсано (Пулия), на Мистербианко и други, на Скордия-Милитело Вал ди Катания, на Палагония, на Аки Катена, на Джаре-Маскали-Рипосто и други, на Калтаджироне, на Аки Кастело, на Акирале и други, на Белмасо, на Гравина ди Катания, на Трелестиери Етнео, на Сан Джовани ла Пунта, на Макитела, на Нишети, на Риези, на Агридженто и предградията му, на Фавара, на Палма ди Монтекиаро, на Менфи, на Порто Елмедокле, на Рибера, на Шака, на Багерия, на Чефалу, на Карини и на АСИ Палермо, на Мизилтери, на Монреале, на Санта Флавия, на Термини Имерезе, на Трабия, на Аугуста, на Авола, на Карлентини, на Рагуза, на Сицилия, на Сколити, на Кампобело ди Мадзара, на Кастелветрано 1, на Тришина Маринела, на Марсала, на Мадзара дел Вало, на Барчелона Поцо ди Гото, на Капо д'Орландо, на Фурнари, на Джардини Наксос, на Консортиле Летоджани, на Паче дел Мела, на Пириано, на Рокалутера, на Консортиле Сант'Агата Милитело, на Консортиле Торезрота, на Джойоза Марча, на Месина 1, на Месина 6, на Миладзо, на Пати и на Ромета (Сицилия),

Италианската република не е изпълнила задълженията си по силата на член 3, член 4, параграфи 1 и 3, и член 10 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008.

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 30, 29.01.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Littlewoods Retail Ltd и др./Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Дело C-591/10) (¹)

(Втора и Шеста директива ДДС — Данък, платен по получени доставки — Възстановяване на надвезения данък — Изплащане на лихва — Способи)

(2012/C 295/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ицици: Littlewoods Retail Ltd и др.

Отговорник: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на член 8 и на Приложение А, точка 13 към Директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — структура и процедури за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, стр. 1303) — Тълкуване на член 11, А, параграф 3, буква б) и на член 11, В, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Възстановяване на надвнесен данък по получени доставки — Приложим лихвен процент

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че изисква данъчнозадълженото лице, което е надвнесло данък върху добавената стойност, събран от съответната държава членка в нарушение на законодателството на Съюза относно данъка върху добавената стойност, да има право на възстановяване на събрания в нарушение на правото на Съюза данък, както и право да му бъде изплатена лихва върху размера на този данък. Въпросът дали върху главницата трябва да се начисли проста, сложна или друг вид лихва, трябва да бъде разрешен въз основа на националното право при спазване принципите на ефективност и на равностойност.

(¹) ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. — Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc./Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Европейска комисия и Европейска комисия/Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

(Съединени дела C-628/10 P и C-14/11 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Нарушение на член 81 ЕО — Отговорност на дружествата майки за неправомерното поведение на техните дъщерни дружества — Презумпция за невиновност — Право на защита — Задължение за мотивиране — Равно третиране)

(2012/C 295/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (представители: M. Odriozola Alén и A. João Vide, abogados)

Други страни в производството: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier и R. Sauer)

и

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier и R. Sauer)

Други страни в производството: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (представители: M. Odriozola Alén и A. João Vide, abogados)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (четвърти състав) от 27 октомври 2010 г. — Решение по дело Alliance One International и др./Комисия (Т-24/05), с което Общият съд отхвърля, по отношение на Alliance One International, Inc. и на Standard Commercial Tobacco Co. Inc., жалбата за отмяна на Решение С(2004) 4030 на Комисията от 20 октомври 2004 г. относно производство по прилагане на член 81 от Договора за ЕО (преписка COMР/C.38.238/B.2 — Сектор на суровия тютюн в Испания) във връзка с картел за определянето на плащаните на производителите цени и на изкупуваните от тях количества на испанския пазар на суров тютюн

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.

2. Alliance One International Inc. и Standard Commercial Tobacco Co. Inc. понасят направените от тях съдебни разноси, както и тези на Европейската комисия, свързани с производството по обжалване по дело C-628/10 P.

3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси, както и тези на Alliance One International Inc., на Standard Commercial Tobacco Co. Inc. и на Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, свързани с производството по обжалване по дело C-14/11 P.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 5.3.2011 г.
ОВ С 80, 12.3.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Marianne Scheunemann/Finanzamt Bremerhaven

(Дело C-31/11) ⁽¹⁾

(Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Пряко данъчно облагане — Данък върху наследството — Правила за изчисляване на данъка — Наследяване на дялово участие в еднолично капиталово дружество със седалище в трета държава — Национално законодателство, което изключва данъчни облекчения за дялово участие в такива дружества)

(2012/C 295/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marianne Scheunemann

Ответник: Finanzamt Bremerhaven

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на членове 56 ЕО и 58 ЕО — Придобиване по наследство на дялово участие в еднолично капиталово дружество, установено в трета държава и принадлежащо към имуществото на починалото лице — Данък върху наследствата — Национална правна уредба, която предвижда данъчни облекчения за дружествата със седалище или основно място на дейност на територията на страната.

Диспозитив

Законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, което за целите на изчисляването на данъка върху наследствата изключва прилагането на някои данъчни облекчения при наследяване на дялово участие в установено в трета държава капиталово дружество, въпреки че предоставя същите облекчения при наследяване на дялово участие в дружество, което е със седалище в някоя от държавите членки, засяга главно упражняването на свободата на установяване по смисъла на член 49 и сл. ДФЕС, при положение че това участие позволява на притежателя си да упражнява безспорно влияние върху решенията на дружеството и да определя дейността му. Тези членове не следва да се прилагат към случаи, при които става дума за дялово участие в дружество със седалище в трета държава.

(¹) ОВ С 113, 9.4.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производството, образувано по инициатива на А Оу

(Дело C-33/11) (¹)

(Шеста директива — Случаи на освобождаване — Член 15, параграф 6 — Освобождаване на доставките на въздухоплавателни средства, ползвани от авиокомпания, опериращи срещу възнаграждение главно по международни линии — Доставка на въздухоплавателни средства на оператор, който ги предоставя на такава компания — Понятие „опериране срещу възнаграждение по международни линии“ — Чартърни полети)

(2012/C 295/10)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

А Оу

Предмет

Преюдициално запитване — Korkein hallinto-oikeus — Тълкуване на член 15, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Освобождаване от облагане на някои дейности, свързани с въздухоплавателни средства, ползвани от авиокомпания, опериращи срещу възнаграждение главно по международни линии — Включване или невключване на дейностите на компании, които извършват основно международни чартърни полети за задоволяване на нуждите на предприятия и частни лица — Доставка на въздухоплавателни средства на оператор, който лично не оперира срещу възнаграждение главно по международни въздушни линии, а предоставя въздухоплавателното средство на друг оператор, извършващ такава дейност

Диспозитив

1. Понятието „опериране срещу възнаграждение по международни линии“ по смисъла на член 15, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 92/111/ЕИО на Съвета от 14 декември 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща и международните чартърни полети, отговарящи на търсенето от страна на предприятия или физически лица.
2. Член 15, параграф 6 от Директива 77/388, изменена с Директива 92/111, трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него освобождаване се отнася и за доставката на въздухоплавателно средство на оператор, като самият той не е „авиокомпания, оперираща срещу възнаграждение главно по международни линии“ по смисъла на тази разпоредба, а придобива въздухоплавателното средство с цел то да бъде ползвано изключително от такава компания.
3. Посочените от запитващата юрисдикция обстоятелства, а именно че приобретателят на въздухоплавателното средство след това префактурира разходите за ползването му на физическо лице, което е негов акционер и ползва въздухоплавателното средство главно за собствените си търговски и/или частни нужди, като при това авиокомпанията е имала възможност да ползва въздухоплавателното средство и за други полети, не могат да променят отговора на втория въпрос.

(¹) ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/ Deutsche Bank AG

(Дело C-44/11) (¹)

(Директива 2006/112/ЕО — Член 56, параграф 1, буква д) — Член 135, параграф 1, букви е) и ж) — Освобождаване от данъчно облагане на сделки по управление на активи — ценни книжа (управление на портфейла)

(2012/C 295/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Отговорник: Deutsche Bank AG

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 56, параграф 1, буква д) и на член 135, параграф 1, букви е) и ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3) — Освобождаване от данъчно облагане на сделки по управление на активи — ценни книжа за частни клиенти

Диспозитив

1. Услуга по управление на активи — ценни книжа, като разглежданата в спора по главното производство, а илнено извършвана срещу възнаграждение дейност, при която данъчнозадълженото лице взема самостоятелно решение дали да закупи и продаде ценни книжа и изпълнява това решение с покупката и продажбата на ценните книжа, се състои от два елемента, които са толкова тясно свързани, че обективно образуват една-единствена икономическа доставка.
2. Член 135, параграф 1, буква е) или ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че управление на активи — ценни книжа, като разглежданото в главното производство, не е освободено от данък върху добавената стойност съгласно тази разпоредба.
3. Член 56, параграф 1, буква д) от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага не само към посочените в член 135, параграф 1, букви а)–ж) от същата директива услуги, но и към услугите по управление на активи — ценни книжа.

(¹) ОВ C 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö/ A Oy

(Дело C-48/11) (¹)

(Пряко данъчно облагане — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Споразумение за ЕИП — Членове 31 и 40 — Директива 2009/133/ЕО — Приложно поле — Замяна на акции между дружество, установено в държава членка, и дружество, установено в трета държава, страна по Споразумението за ЕИП — Отказ да се предостави данъчно предимство — Спогодба за административната взаимопомощ в областта на данъчното облагане)

(2012/C 295/12)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Ответник: A Oy

Предмет

Преюдициално запитване — Korkein hallinto-oikeus — Членове 31 и 40 от Споразумението от 2 май 1992 година за Европейското икономическо пространство (ОВ L 1, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4) — Тълкуване на Директива 2009/133/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделенията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава членка (ОВ L 310, стр. 34) — Приложно поле на тази директива — Замяна на акции между дружество, установено в държава членка на Европейския съюз, и дружество, установено в друга държава, която е членка на ЕИП (Норвегия) — Допустимост в данъчноправно отношение тези сделки да се приравняват на замените на акции между местни дружества или между дружества със седалища в държавите членки

Диспозитив

Член 31 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година не допуска законодателство на държава членка да приравнява замяната на акции между дружество, установено на територията ѝ, и дружество, установено на територията на трета държава, страна по посоченото споразумение, на данъчно облагаемо прехвърляне на акции — при положение че замяната на акции между само местни дружества или дружества, установени в други държави членки, е данъчно необлагаема сделка, — ако между държавата членка и третата държава съществува спогодба за административна взаимопомощ в областта на данъчното облагане, предвиждаща също толкова ефикасен обмен на информация между националните органи като предвидения в разпоредбите на Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 година относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане, както и на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799 — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ C 103, 2.4.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Германия) — Land Hessen/Florence Feyerbacher

(Дело C-62/11) (¹)

(Протокол за Устава на Европейската система на централните банки и на ЕЦБ — Член 36 — Протокол за привилегиите и имунитетите на Европейските общности — Членове 13, 15 и 23 — Споразумението за седалището на ЕЦБ — Член 15 — Приложимост по отношение на служителите на ЕЦБ на разпоредбите на германското осигурително право, предвиждащи обезщетение за отглеждане на дете)

(2012/C 295/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Hessen

Ответник: Florence Feyerbacher

Предмет

Преюдициално запитване — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Тълкуване на член 15 от сключеното между правителството на Федерална република Германия и Европейската централна банка Споразумение от 18 септември 1998 година за седалището на тази институция, във връзка с член 36 от Протокола за Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка — Право на служителите на Европейската централна банка с германско гражданство да получават предвиденото в германското законодателство обезщетение за отглеждане на дете — Квалифициране на Споразумението за седалището на Европейската централна банка като част от правото на Съюза или като международен договор — Приложимост спрямо служителите на Европейската централна банка на разпоредбите на германското осигурително право, предвиждащи обезщетения за отглеждане на дете

Диспозитив

Член 15 от сключеното между правителството на Федерална република Германия и Европейската централна банка Споразумение от 18 септември 1998 година за седалището на тази институция, тълкуван във връзка с член 36 от Протокола за Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка в редакцията му, приложена към Договора за ЕО, не изключва възможността на Федерална република Германия да отпусна обезщетение като разглежданото в главното производство.

(¹) ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Köln — Германия) — ebookers.com Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Дело C-112/11) (¹)

(Транспорт — Въздушен транспорт — Общи правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Съюза — Регламент (ЕО) № 1008/2008 — Задължение на продавача на самолетното пътуване да гарантира, че приетането на незадължителните ценови добавки от потребителя се основава на „възможност за избор“ — Понятие за незадължителни ценови добавки — Цена на застраховка при отказ от полет, предлагана от независимо застрахователно дружество и включена в общата цена)

(2012/C 295/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: ebookers.com Deutschland GmbH

Ответник: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Köln — Тълкуване на член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (преработен) (ОВ L 293, стр. 3) — Задължение на продавача на самолетното пътуване да гарантира, че потребителят е приел незадължителните ценови добавки въз основа на „възможност за избор“ („opt-in“) — Понятие „незадължителни ценови добавки“ — Цена на застраховката при отказ, сключена с независимо застрахователно дружество, която цена е част от общата цена и която е фактурирана на пътника едновременно с въздухоплавателната тарифа

Диспозитив

Понятието „незадължителни ценови добавки“ по член 23, параграф 1, последно предложение от Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща свързаните със самолетното пътуване цени на услуги, например за разглежданата в главното производство застраховка при отказ от полет, предоставяни от лице, различно от въздушния превозвач, и фактурирани на потребителите от продавача на пътуването заедно с въздухоплавателната тарифа под формата на обща цена.

(¹) ОВ С 173, 11.6.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd/Comptroller-General of Patents

(Дело C-130/11) (¹)

(Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3 — Условия за получаване — Лекарствен продукт, за който е получено валидно към момента разрешение за пускане на пазара — Първо разрешение — Продукт, разрешен последователно като ветеринарен лекарствен продукт и като лекарствен продукт за хуманна употреба)

(2012/C 295/15)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Ответник: Comptroller-General of Patents

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Тълкуване на член 3 и на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 130) — Тълкуване на член 8, параграф 3 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3) — Условия за получаване на сертификат за допълнителна закрила — Дата на първото пускане на пазара, която трябва да бъде взета предвид при издаването на сертификата — Продукти с една и съща активна съставка, за всеки от които е получено разрешение за пускане на пазара — първото за ветеринарен лекарствен продукт за определено показание, а второто — за лекарствен продукт за хуманна употреба за различно показание

Диспозитив

1. Членове 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като разглеждания по делото в главното производство самото съществуване на предходно разрешение за пускане на пазара, получено за ветеринарен лекарствен продукт, не е пречка за издаването на сертификат за допълнителна закрила за различно приложение на същия продукт, за който е издадено разрешение за пускане на пазара, стига това приложение да попада в обхвата на закрилата, осигурена от основния патент, на който се прави позоваване в подкрепа на искането за сертификата за допълнителна закрила.
2. Член 13, параграф 1 от Регламент № 469/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че той се отнася за разрешение за пускане на пазара на продукт, който попада в обхвата на закрилата на основния патент, на който се прави позоваване в подкрепа на искането за сертификата за допълнителна закрила.
3. Отговорите на предходните преюдициални въпроси няма да са различни, ако в положение като разглежданото по делото в главното производство, когато едно и също активно вещество е използвано в два лекарствени продукта, за които са получени последователни разрешения за пускане на пазара, за второто разрешение за пускане на пазара е било необходимо подаване на пълно заявление в съответствие с член 8, параграф 3 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, или ако продуктът, за който се отнася първото разрешение за пускане на пазара на съответния лекарствен продукт, попада в обхвата на закрилата на друг патент, принадлежащ на друг собственик, различен от лицето, подало заявлението за сертификата за допълнителна закрила.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. — Европейска комисия/Френска република(Дело C-145/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/82/ЕО — Ветеринарни лекарствени продукти — Децентрализирана процедура за предоставяне на разрешително за пускане на пазара на ветеринарен лекарствен продукт в няколко държави членки — Генерични лекарствени продукти, сходни с вече разрешените референтни лекарствени продукти — Отказ за валидиране на заявлението от държава членка — Състав и форма на лекарственния продукт)

(2012/C 295/16)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Šimerdová, A. Marghelis и O. Beynet)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues, S. Menez и R. Loosli-Surrans)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 32 и 33 от Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 200) — Децентрализирана процедура за предоставяне на разрешително за пускане на пазара в повече от една държава членка — Генерични лекарствени продукти, сходни с вече разрешените референтни лекарствени продукти — Отказ за валидиране от държава членка, основан на научни мотиви, свързани със състава на лекарственния продукт и с избора на фармацевтичната форма — Принцип за взаимно признаване

Диспозитив

1. Като е отказала да валидира две заявления за разрешителни за пускане на пазара на ветеринарните лекарствени продукти CT-Line 15 % Premix и CT-Line 15 % Oral Powder в рамките на децентрализираната процедура, предвидена в Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, изменена с Директива 2004/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 32 и 33 от тази директива.
2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 179, 18.6.2011 г.⁽¹⁾ ОВ С 160, 28.5.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Berlin — Германия) — Ahmed Mahamdia/Алжирска демократична народна република

(Дело C-154/11) ⁽¹⁾

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност при индивидуални трудови договори — Договор, сключен с посолство на трета държава — Илунитет на държавата работодател — Понятие за клон, агенция или друго представителство по смисъла на член 18, параграф 2 — Съвместимост с член 21 на споразумение за предоставяне на компетентност на съдилища на третата държава)

(2012/C 295/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Ahmed Mahamdia

Ответник: Алжирска демократична народна република

Предмет

Преюдициално запитване — Landesarbeitsgericht Berlin — Тълкуване на членове 18, 19 и 21 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Определяне на съдебната компетентност по спор относно действителността на уволнението на ищеца, който е гражданин на държава членка и на трета държава, нает на работа като шофьор в държавата членка, на която е гражданин, от посолството на третата държава, на която също е гражданин, въз основа на трудов договор, предвиждащ компетентност на юрисдикциите на третата държава

Диспозитив

1. Член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че намиращо се на територията на държава членка посолство на трета държава е „представителство“ по смисъла на тази разпоредба в спор относно трудов договор, сключен от посолството от името на изпращащата държава, когато осъществяват функциите от работника или служителя функции не се отнасят до упражняването на публична власт. Сезираната национална юрисдикция следва да определи точно естество на осъществяваните от работника или служителя функции.
2. Член 21, точка 2 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че сключено преди възникването на даден спор споразумение за предоставяне на компетентност попада в приложното поле на тази разпоредба, ако то предоставя възможност на работника или служителя да сезира, освен обикновено компетентните съгласно специалните

правила на членове 18 и 19 от този регламент, и други юрисдикции, включително евентуално намиращи се извън Съюза.

⁽¹⁾ ОВ C 173, 11.6.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Bawaria Motors Sp. z o.o./Minister Finansów

(Дело C-160/11) ⁽¹⁾

(Директива 2006/112/ЕО — ДДС — Член 136 — Случаи на освобождаване — Членове 313—315 — Специален режим за облагане на маржа на печалбата — Доставка на превозни средства втора употреба от данъчнозадължен дилър — Превозни средства, доставени на данъчнозадължения дилър при условията на освобождаване от ДДС от друго данъчнозадължено лице, което при придобиването им е упражнило частично право на приспадане на платения за тези стоки ДДС)

(2012/C 295/18)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bawaria Motors Sp. z o.o.

Ответник: Minister Finansów

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 136, член 313, параграф 1, член 314 и член 315 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Специален режим за данъчнозадължени дилъри — Продажба на превозни средства втора употреба на краен потребител — Прилагане на режима на облагане на маржа на печалбата, когато дилърът купува превозното средство при условията на освобождаване от данъка от лице, което пък частично е приспаднало платения по получената доставка данък

Диспозитив

Член 313, параграф 1 и член 314 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка с членове 136 и 315 от тази директива, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженият дилър няма право да приложи режима за облагане на маржа на печалбата, когато доставя автомобили, считани за стоки втора употреба по смисъла на член 311, параграф 1, точка 1 от посочената директива, които преди това е придобил, при условията на освобождаване от данък върху добавената стойност, от друго данъчнозадължено лице, което е упражнило частично право на приспадане на платения върху цената на тези превозни средства данък.

⁽¹⁾ ОВ C 204, 9.7.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Полша) — Fortuna Sp z o.o. (C-213/11), Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11)/Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Съединени дела C-213/11, C-214/11 и C-217/11) ⁽¹⁾

(Вътрешен пазар — Директива 98/34/ЕО — Технически стандарти и регламенти — Процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и норми — Игрални автомати с ниски печалби — Забрана за изменение, подновяване и издаване на разрешенията за извършване на дейност — Понятие за технически регламент)

(2012/C 295/19)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Fortuna Sp z o.o. (C-213/11), Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11)

Отговорник: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Предмет

Преюдициални запитвания — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Тълкуване на член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207) — Понятие „технически регламент“ — Национална разпоредба, забраняваща да се изменят разрешенията за извършване на дейност с игрални автомати с ниски печалби, когато изменението се отнася до мястото, в което са поставени автоматите

Диспозитив

Член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национални разпоредби, като тези в Закона за хазартните игри (ustawa o grach hazardowych) от 19 ноември 2009 г., които биха могли да имат за последица ограничаването или дори постепенното създаване на невъзможност за осъществяване на игри с автомати с ниски печалби извън казината и игралните зали, биха могли да представляват „технически регламенти“ по смисъла на тази разпоредба, проектът за които следва да се предостави на

Комисията съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от същата директива, ако се установи, че тези разпоредби са предоставка, която би повлияла значително върху естеството на съответния продукт или търговията с него, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 219, 23.7.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Литва) — AB Lietuvos geležinkeliai/Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-250/11) ⁽¹⁾

(Освобождение от мита и от ДДС при внос на стоки — Гориво, намиращо се в стандартните резервоари на сухопътните моторни превозни средства — Понятие за сухопътно моторно превозно средство — Локомотиви — Сухопътен и железопътен транспорт — Принципи на равно третиране — Принцип на неутралитет)

(2012/C 295/20)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Страни в главното производство

Жалбоподател: AB Lietuvos geležinkeliai

Отговорници: Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Предмет

Преюдициално запитване — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Тълкуване на член 112 от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания (ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 2, стр. 126) и член 107, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за митнически освобождавания (ОВ L 324, стр. 23) — Тълкуване на член 82, параграф 1 от Директива 83/181/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година за определяне на обхвата на член 14, параграф 1, буква г) от Директива 77/388/ЕИО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки

(ОВ L 105, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 45) и на член 84, параграф 1, буква а) от Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, стр. 5) — Внос на гориво в стандартните резервоари на сухопътни моторни превозни средства, освободен от мита и ДДС — Дружество, което на територията на трета държава пълни с дизелово гориво стандартните резервоари за гориво на локомотивите си — Понятие за сухопътно моторно превозно средство

Диспозитив

Член 112, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за литнически освобождавания, изменен с Регламент (ЕИО) № 1315/88 на Съвета от 3 май 1988 г., член 107, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за литнически освобождавания, член 82, параграф 1, буква а) от Директива 83/181/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година за определяне на обхвата на член 14, параграф 1, буква г) от Директива 77/388/ЕИО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки, изменена с Директива 88/331/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г., и член 84, параграф 1, буква а) от Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки, трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат за локомотиви.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Ainārs Rēdlihs/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-263/11) (¹)

(Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Понятие за икономическа дейност — Доставка на дървен материал с цел да се компенсират причинените от буря вреди — Режим на самоначисляване — Липса на регистрация като данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност — Глоба — Принцип на пропорционалност)

(2012/C 295/21)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ainārs Rēdlihs

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) и на член 9 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Понятия за данъчнозадължено лице и за икономическа дейност — Доставки на дървен материал, извършени от физическо лице, което е собственик на стоки с горски произход, предназначени за задоволяване на личните му нужди, с оглед да се компенсират причинените от буря вреди — Съответствие с принципа на пропорционалност на национална мярка, с която липсата на регистрация като данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност се санкционира с глоба в размер на дължимия при нормални обстоятелства данък в зависимост от стойността на доставените стоки, макар че съответното лице не би било длъжно да внесе данъка дори ако се е било регистрирало

Диспозитив

1. Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2006/138/ЕО на Съвета от 19 декември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че доставките на дървен материал, извършени от физическо лице с цел да се компенсират последиците от непреодолима сила, съставляват форма на експлоатация на материална вещ, която трябва да се квалифицира като „икономическа дейност“ по смисъла на тази разпоредба, стига посочените доставки да са извършени с цел получаване на постоянен доход от тях. Националната юрисдикция е компетентна да прецени всички данни по случая, за да определи дали експлоатацията на вещь като гората е извършена с цел получаване на постоянен доход от нея.

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не е изключено да е в противоречие с принципа на пропорционалност национална правна норма, която допуска на лице, което не е изпълнило задължението си да се регистрира за целите на данъка върху добавената стойност и което не е било лице — платец на данъка, да се наложи глоба, чийто размер се определя чрез прилагането на обичайната ставка на данъка върху добавената стойност към стойността на доставените стоки. Националната юрисдикция е компетентна да провери дали размерът на санкцията не надхвърля необходимото за постигането на целите за осигуряване на точното събиране на данъка и за предотвратяване на измамите, като вземе предвид обстоятелствата по случая и най-вече каква е конкретната сума на наложената глоба и евентуално дали ли е измата или заобикаляне на приложното законодателство от страна на данъчнозадълженото лице, наказано за липсата на регистрация.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 юли 2012 г. — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl/Европейска комисия

(Дело С-264/11 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картел — Санкция — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Доказателствена стойност на изявленията, направени в рамките на политиката за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер)

(2012/С 295/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl (представител: J. Brück, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka и R. Sauer)

Предмет

Жалба срещу решението на Общия съд (осми състав) от 24 март 2011 г. по дело Kaimer и др./Комисия (Т-379/06), с което Общият съд частично отхвърля подаденото от жалбоподателите искане за отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП във връзка с картел в сектора на фитингите от мед и медни сплави или, при условията на евентуалност, за намаляване на наложената на жалбоподателите глоба — Изопачаване на доказателства — Погрешна преценка на доказателствената стойност на изявленията, направени в рамките на политиката за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер — Нарушение на член 6 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG и Sanha Italia Srl да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 10.9.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Lyon — Франция) — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects/Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

(Дело С-336/11) ⁽¹⁾

(Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Колбинирана номенклатура — Тампони за полиране, предназначени изключително за машина за полиране на дискове от полупроводникови материали — Тарифни позиции 3919 и 8466 (или 8486) — Понятия „части“ или „принадлежности“)

(2012/С 295/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Lyon

Страни в главното производство

Ищци: Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects

Ответници: Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

Предмет

Преюдициално запитване — Cour d'appel de Lyon — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3) и Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 година (ОВ L 286, стр. 1) — Тампони за полиране, предназначени за полирна машина за обработване на полупроводникови материали — Тарифни позиции 3919 и 8466 — Понятия за „части“ или „взаимозаменяеми инструменти“ — Освобождаване — Възстановяване на мита

Диспозитив

Колбинираната номенклатура, представляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакциите ѝ след последователните изменения на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 с Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 г., Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 г., Регламент (ЕО) № 1719/2005 на Комисията от 27 октомври 2005 г. и Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че тампоните за полиране, предназначени за полирна

машина за обработването на полупроводникови материали, попадащи като такива в тарифна позиция 8464 (или позиция 8486 от 1 януари 2007 г.) — които талпони са внесени отделно от машината под формата на пробити в центъра дискове, съставени са от твърд слой полиуретан, пенест слой полиуретан, слой лепило и защитна лента от пластмаса, не съдържат никакви метални части, нито друго абразивно вещество и се използват за полиране на „wafers“ в съчетание с абразивна течност, като трябва да бъдат подменяни през определени според процента на износването или интервали от време — попадат в подпозиция 3919 90 10 като пластмасови самозалепващи се плоски форми, различни от квадратни или правоъгълни.

(¹) ОВ С 269, 10.9.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Pie Optiek/Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

(Дело C-376/11) (¹)

(Интернет — Домейн от най-високо ниво.eu — Регламент (ЕО) № 874/2004 — Имена на домейн — Поетапно регистриране — Член 12, параграф 2 — Понятието „лицензианти на предходни права“ — Лице с разрешение от притежателя на марката да регистрира от свое име, но за сметка на този притежател, име на домейн, което е идентично или подобно на посочената марка — Липса на разрешение за друга употреба на знака като марка)

(2012/C 295/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pie Optiek

Ответници: Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

Предмет

Преюдициално запитване — Cour d'appel de Bruxelles — Тълкуване на член 12, параграф 2 и на член 21, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на.eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането (ОВ L 162, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 71) — Тълкуване на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 733/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 22 април 2002 година относно въвеждането на.eu домейн от най-високо ниво (ОВ L 113, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 240) — Спекулативни и неправомерни регистрации — Понятието „лицензополучател на предходни права“ — Лице, упълномощено от притежателя на марката един-

ствено да регистрира от свое име, но за сметка на лицензодателя име на домейн, което е идентично или подобно на марката, без обаче да използва по друг начин знака като марка — Име, регистрирано при липсата на „право или законен интерес“

Диспозитив

Член 12, параграф 2, трета алинея от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на.eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането, трябва да се тълкува в смисъл, че когато съответното предходно право е право върху марка, изразът „лицензианти на предходни права“ не включва лице, на което притежателят на съответната марка е разрешил единствено да регистрира от свое име, но за сметка на този притежател име на домейн, което е идентично или подобно на посочената марка, без обаче на това лице да е разрешено да я използва за търговски цели в съответствие с присъщите на марката функции.

(¹) ОВ С 298, 8.10.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Дело C-377/11) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 11, А, параграф 1, буква а), член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 — Организиране на игри бинго — Правно задължение част от продажната цена на талоните да се преведе на участниците в играта като печалби — Изчисляване на данъчната основа)

(2012/C 295/25)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство

Жалбоподател: International Bingo Technology, S.A.

Ответник: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Тълкуване на член 11, А, параграф 1, буква а), член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Данъчна основа — Организиране на игри бинго — Продажба на талони на участниците в играта — Използване на част от така събраните суми за изплащане на печалбите на спечелилите участници

Диспозитив

1. Член 11, А, параграф 1, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 98/80/ЕО на Съвета от 12 октомври 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при продажба на талони за бинго като разглежданите в главното производство данъчната основа за данъка върху добавената стойност не включва частта от цената на тези талони, която е предварително определена от закона и е предвидена за изплащането на печалби на участниците в играта.
2. Член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 98/80, трябва да се тълкуват в смисъл, че за целите на изчисляването на подлежащата на приспадане част от данъка върху добавената стойност държавите членки не могат да предвидят, че предварително определената от закона част от продажната цена на талоните за бинго, която трябва да бъде преведена на участниците в играта като печалби, се включва в оборота, който следва да фигурира в знаменателя на дробната величина, посочена в член 19, параграф 1.

(¹) ОВ С 290, 1.10.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 юли 2012 г.
(преюдициално запитване от *Verwaltungsgericht Giessen* — Германия) — *Natthaya Dülger/Wetteraukreis*

(Дело С-451/11) (¹)

(Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Член 7, първа алинея — Право на пребиваване на членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка — Тайландска гражданка, която е била омъжена за турския работник и е съжителствала повече от три години с него)

(2012/С 295/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Giessen

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Natthaya Dülger*

Отговорник: *Wetteraukreis*

Предмет

Преюдициално запитване — *Verwaltungsgericht Gießen* — Тълкуване на член 7, първа алинея, първо тире от Решение №

1/80 от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция — Право на пребиваване на членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка — Тайландска гражданка, съжителствала с турския си съпруг повече от три години, до техния развод

Диспозитив

Член 7, първа алинея от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, което е подписано на 12 септември 1963 г. в Анкара от Република Турция, от една страна, и от държавите — членки на Европейската икономическа общност, и Общността, от друга страна, и е сключено, одобрено и утвърдено от илето на последната с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 г., трябва да се тълкува в смисъл, че член на семейството на турски работник, който е гражданин на трета държава, различна от Турция, може да се позове в приемащата държава членка на правата, които произтичат от тази разпоредба, при положение че са изпълнени всички останали условия, предвидени в нея.

(¹) ОВ С 347, 26.11.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юли 2012 г.
(преюдициално запитване от *Augstākās tiesas Senāts* — Латвия) — *SIA Garkalns/Rīgas Dome*

(Дело С-470/11) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничаване на свободното предоставяне на услуги — Равно третиране — Задължение за прозрачност — Хазартни игри — Казина, игрални зали и бинго зали — Задължение да се получи предварително съгласие от общината по мястото на установяване — Право на преценка — Съществено засягане на интересите на държавата и на жителите на съответния административен район — Обосновки — Пропорционалност)

(2012/С 295/27)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: *SIA Garkalns*

Отговорник: *Rīgas Dome*

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 56 ДФЕС (член 49 ЕО) — Национално законодателство, което с цел ограничаване на хазартните игри предвижда разрешителен режим за отваряне на казина, игрални зали и бинго зали — Отказ да се издаде разрешение за отваряне на игрална зала по съображение, че организирането на хазартни игри в предвидените помещения би засегнало съществено интересите на жителите на общината

Диспозитив

Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предоставя на местните власти широко право на преценка, като им позволява да откажат да издадат разрешение за отваряне на казино, игрална зала или бинго зала по съображение, че е налице „съществено засягане на интересите на държавата и на жителите на съответния административен район“, ако — като това трябва да се провери от запитващата юрисдикция — тази правна уредба действително има за цел да намали възможностите за игра и да ограничи дейностите в тази област по съгласуван и систематичен начин или да осигури обществения ред и ако компетентните органи упражняват правото на преценка по прозрачен начин, който дава възможност да се осъществи контрол за безпристрастността на разрешителните процедури.

(¹) ОВ С 331, 12.11.2011 г.

Иск, предявен на 25 юни 2012 година — Европейска комисия/Република България

(Дело С-307/12)

(2012/С 295/28)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Р. Hetsch, D. Düsterhaus, С. Петрова)

Ответник: Република България

Искания

— Да се обяви, че след като не е приела законите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване на вътрешното ѝ право с Директива 2008/98/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви, или при всички положения като не ги е съобщила на Комисията, Република България не е изпълнила задълженията си по член 40 от посочената директива,

— на основание член 260, параграф 3 ДФЕС на Република България да се наложи принудителна парична мярка за неизпълнение на задължението за съобщаване на приетите

мерки за съобразяване на нейното вътрешно право с Директива 2008/98/ЕО в размер на 15 200,80 EUR на ден, считано от деня на постановяване на решението в настоящото производство,

— да се осъди Република България да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за приемане на мерките за транспониране на директивата е изтекъл на 12 декември 2010 г.

(¹) ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3

Преюдициално запитване, отправено от Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Италия) на 28 юни 2012 г. — Giuseppa Romeo/Regione Siciliana

(Дело С-313/12)

(2012/С 295/29)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Сметна палата, Правораздавателен отдел за област Сицилия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Giuseppa Romeo

Ответник: Regione Siciliana

Преюдициални въпроси

1. Може ли въз основа на национална правна норма, която препраща към правото на ЕС за изцяло вътрешни положения, национален съдия да тълкува и прилага нормите и принципите на това право, като се отклонява от тях или ги прилага неправилно от гледна точка на тълкуването им в практиката на Съда на ЕС?
2. Съвместими ли са с правото на Европейския съюз тълкуване и прилагане на член 3 от Закон 241/1990 и член 3 от Регионален закон на Сицилия 10/1991 във връзка с член 1 от Закон 241/90 — изискващ италианските административни органи да прилагат принципите на правото на Европейския съюз в съответствие със задължението за мотивиране на актовете на публичната администрация, предвидено в член 296, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз — според които задължението за мотивиране може да не важи за свързаните с пенсии индивидуални актове, които по-конкретно се отнасят до субективни права и във всички случаи са приети при условията на обвързана компетентност? Налице ли е в този случай съществено процесуално нарушение при приемането на административния акт?

3. Съвместим ли е член 210sties, параграф 2, първо изречение от Закон 241/1990 — както е тълкуван в практиката на административните съдилища, от гледна точка на задължението за мотивиране на административните актове, предвидено в член 3 от същия Закон 241/1990 и от Регионален закон на Сицилия 10/1991, и на задължението за мотивиране на актовете на публичната администрация, предвидено в член 296, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз — с член 1 от Закон 241/1990, в който е предвидено задължението на административните органи да прилагат принципите на правото на Европейския съюз, и следователно съвместими и допустими ли са тълкуване и прилагане, според които административните органи могат да допълват мотивите на административния акт в хода на правораздавателния процес?

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main (Германия) на 29 юни 2012 г. — J. Sebastian Guevara Kamm/TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Дело С-316/12)

(2012/С 295/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Sebastian Guevara Kamm

Отвeтник: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Преюдициални въпроси

Следва ли член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ и по-специално споменатите в него „основателни причини“ да се тълкуват в смисъл, че „основателните причини“ могат да бъдат само причини, свързани с пътника, които застрашават въздушното движение или сигурността на другите пътници или засягат други обществени или договорни интереси, или „основателните причини“ могат да бъдат и такива причини, които не са свързани с пътника, като например в частност случаите на непреодолима сила?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 5 юли 2012 г. — E.On Energy Trading SE/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Дело С-323/12)

(2012/С 295/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.On Energy Trading SE

Отвeтници: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Преюдициални въпроси

1. Може ли данъчнозадължено лице с основно седалище в друга държава от Европейския съюз, а не в Румъния, което е регистрирало за целите на ДДС данъчен представител в Румъния въз основа на вътрешноправните разпоредби, приложими до присъединяването на Румъния към Европейския съюз, да бъде разглеждано като „данъчнозадължено лице, което не е установено в страната“ по смисъла на разпоредбите на член 1 от Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката (79/1072/ЕИО) ⁽¹⁾?
2. Представлява ли изискването юридическото лице да не бъде регистрирано за целите на ДДС, съдържащо се в разпоредбите на член 147, алинея (1), буква а) от Закон № 571/2003 относно Данъчния кодекс, транспониращи разпоредбите на директивата, допълнително условие спрямо изрично уредените в членове 3 и 4 от Осма директива, а при утвърдителен отговор, разрешено ли е да се въвежда такава допълнително условие от гледна точка на разпоредбите на член 6 от Директивата?
3. Могат ли разпоредбите на членове 3 и 4 от Осма директива да произведат непосредствено действие, съответно дава ли право изпълнението на изрично уредените в тези разпоредби условия да се възстанови ДДС на юридическо лице, което не е установено на територията на Румъния по смисъла на член 1, независимо от формата, в която посочените разпоредби са транспонирани в националното законодателство?

⁽¹⁾ ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34.

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 10 юли 2012 г. — Ministero dello Sviluppo Economico и Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture/Soa Nazionale Costruttori

(Дело C-327/12)

(2012/С 295/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dello Sviluppo Economico и Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Ответник: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Преюдициален въпрос

Допускат ли общностните принципи относно конкуренцията и членове 101, 102 и 106 от Договора за функционирането на Европейския съюз прилагането на тарифите, предвидени в Президентски указ № 34 от 25 януари 2000 г. и в Президентски указ № 207 от 5 октомври 2010 г., за дейността по сертифициране на сертифициращите структури (SOA)?

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Pi-Design AG, Bodum France и Bodum Logistics A/S срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-337/12 P)

(2012/С 295/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pi-Design AG, Bodum France, и Bodum Logistics A/S (представител: H. Pernez, Advocate)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

— да отмени решението на Общия съд

— да обяви недействителността на марката на Общността № 1 371 244

Допълнителни искания

— ако последното решение бъде отменено, да върне делото на Общия като му даде задължителни указания да върне преписката на апелативния състав за ново разглеждане.

— да осъди YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, тъй като Общият съд нарушил член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността като приложил неправилен критерий за определяне на съществените характеристики на спорния знак и изопачил представените му доказателства.

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-338/12 P)

(2012/С 295/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Yoshida Metal Industry Co. Ltd и Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да уважи жалбата в нейната цялост

— да отмени обжалваното решение

— да осъди Yoshida Metal Industry Co. Ltd да заплати направените от службата съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

— Жалбоподателят твърди, че Общият съд не е изложил мотиви в подкрепа на обжалваното съдебно решение, доколкото не е отговорил на доводите на службата, посочени в параграф 18 от същото решение.

— Жалбоподателят твърди също, че Общият съд е нарушил член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността. Общият съд е трябвало да съобрази, че двуизмерен знак може не само да се приложи към триизмерен обект, но и да се включи в него. Така при прилагането на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността трябва да се вземат предвид всички възможни начини, по които към датата на подаване на заявката може да се предвиди включването на въпросния знак в триизмерен обект. Общият съд изопачил предоставените доказателства като приел, че апелативният състав извършил проверката си изключително въз основа на продаваните в момента на пазара стоки. Всъщност апелативният състав ясно показал, че изводите му се основават главно на представените от Pi-Design патенти. Във всички случаи позоваването на допълнителни материали, включително патенти и продавани в момента на пазара стоки, не трябва да се забранява, когато с тях се подкрепя извода, че характеристиките на спорния знак, в заявения вид, могат да доведат до технически резултат след включване в триизмерен обект. Това е единственият подходящ начин за защита на правната сигурност и обществения интерес, които стоят в основата на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Pi-Design AG, Bodum France и Bodum Logistics A/S срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-339/12 P)

(2012/C 295/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pi-Design AG, Bodum France, и Bodum Logistics A/S (представител: Н. Pernez, Advocate)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд
- да обяви недействителността на марката на Общността № 1 372 580

Допълнителни искания

- ако последното решение бъде отменено, да върне делото на Общия като му даде задължителни указания да върне преписката на апелативния състав за ново разглеждане.

- да осъди YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, тъй Общият съд нарушил член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността като приложил неправилен критерий за определяне на съществените характеристики на спорния знак и изопачил представените му доказателства.

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 8 май 2012 г. по дело T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-340/12 P)

(2012/C 295/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Yoshida Metal Industry Co. Ltd и Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да уважи жалбата в нейната цялост
- да отмени обжалваното решение
- да осъди Yoshida Metal Industry Co. Ltd да заплати направените от службата съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

- Жалбоподателят твърди, че Общият съд не е изложил мотиви в подкрепа на обжалваното съдебно решение, доколкото не е отговорил на доводите на службата, посочени в параграф 18 от същото решение.

— Жалбоподателят твърди също, че Общият съд е нарушил член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността. Общият съд е трябвало да съобрази, че двуизмерен знак може не само да се приложи към триизмерен обект, но и да се включи в него. Така при прилагането на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността трябва да се вземат предвид всички възможни начини, по които към датата на подаване на заявката може да се предвиди включването на въпросния знак в триизмерен обект. Общият съд изопачил предоставените доказателства като приел, че апелативният състав извършил проверката си изключително въз основа на продаваните в момента на пазара стоки. Всъщност апелативният състав ясно показал, че изводите му се основават главно на представените от Pi-Design патенти. Във всички случаи позоваването на допълнителни материали, включително патенти и продавани в момента на пазара стоки, не трябва да се забранява, когато с тях се подкрепя извода, че характеристиките на спорния знак, в заявения вид, могат да доведат до технически резултат след включване в триизмерен обект. Това е единственият подходящ начин за защита на правната сигурност и обществения интерес, които стоят в основата на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламента относно марката на Общността.

загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, в частност, когато обработването включва предаване на данните по мрежа?

3. Освен това, в случай на утвърдителен отговор на предходния въпрос, ако държавата членка не вземе мерки в изпълнение на член 17, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО и работодателят, който отговаря за обработването на тези данни, възприеме система на ограничен достъп до тях, недопускаща автоматичното ѝ консултиране от страна на компетентния национален орган за контрол на условията на труд, принципът на предимство на правото на Европейския съюз трябва ли да се тълкува в смисъл, че държавата членка не може да наложи санкция на работодателя за посоченото поведение?

(¹) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal do Trabalho de Viseu (Португалия) на 18 юли 2012 г. — Worten — Equipamentos para o Lar, S.A./ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Дело C-342/12)

(2012/C 295/37)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal do Trabalho de Viseu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Worten — Equipamentos para o Lar, S.A.

Ответник: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 2 от Директива 95/46/ЕО (¹) да се тълкува в смисъл, че понятието „лични данни“ включва регистрирането на работното време, т.е. посочването за всеки работник на часовете, в които започва и приключва работа, както и на паузите или периодите, които не се включват в работното време?
2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, длъжна ли е португалската държава да предвиди съгласно член 17, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу случайно или неправомерно унищожаване или случайна

Преюдициално запитване, отправено от Krajský soud v Plzni (Чешка република) на 24 юли 2012 г. — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)/Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.

(Дело C-351/12)

(2012/C 295/38)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Plzni

Страни в главното производство

Ищец: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)

Ответник: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (¹) да бъде тълкувана в смисъл, че изключение, според което не се допуска да се заплащат възнаграждения на авторите при радио- или телевизионно излъчване на произведенията им чрез телевизионни или радиоприемници, инсталирани в стаите на пациентите на балнеосанаториуми, осъществяващи търговска дейност, противоречи на членове 3 и 5 (член 5, параграф 2, буква д), член 5, параграф 3, буква б) и член 5, параграф 5) от тази директива?

2. Достатъчно безусловни и точни ли са по своето съдържание тези разпоредби от директивата с оглед на посоченото погоре ползване на дадено произведение, за да могат дружествата за колективно управление на авторски права да се позовават на тях пред националните съдилища в рамките на частноправни спорове, в случай че съответната държава не е транспонирила правилно директивата в националното си право?
3. Трябва ли член 56 и сл. и член 102 от Договора за функциониране на Европейския съюз (или в зависимост от конкретния случай член 16 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар⁽²⁾) да бъдат тълкувани в смисъл, че препятстват прилагането на разпоредбите от националното право, които запазват упражняването на дейността по колективно управление на авторски права на територията на съответната държава само за едно-единствено дружество (монополист) за колективно управление на авторски права, като по този начин не позволяват на получателите на услугите да избират свободно услугите на дружества за колективно управление на авторски права от други държави — членки на Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

⁽²⁾ ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Италия) на 25 юли 2012 г. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri/ Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

(Дело C-352/12)

(2012/C 295/39)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo

Страни в главното производство

Ищец: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Ответник: Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли Директива 2004/18/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, и по-специално член 1, параграф 2, букви а) и г), член 2, член 28 и приложение [II], категории № 8 и № 12, национална правна уредба, която позволява два възлагащи органа да сключат помежду си споразумения в писмена форма за дейностите по подпомагане на общините при проучване,

анализ и проектиране на възстановяването на историческите центрове на общините Баришиано и Кастелвекио Субекуо, в съответствие с подробното описание, съдържащо се в приложената към споразумението техническа документация, и с националната и регионална правна уредба на този сектор, срещу насрещна престация, която не е явно нерентабилна, когато административният орган изпълнител може да има качеството на икономически оператор?

2. По-конкретно, допуска ли Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, и по-специално член 1, параграф 2, букви а) и г), член 2, член 28 и приложение [II], категории № 8 и № 12, национална правна уредба, която позволява два възлагащи органа да сключат помежду си споразумения в писмена форма за дейностите по подпомагане на общините при проучване, анализ и проектиране на възстановяването на историческите центрове на общините Баришиано и Кастелвекио Субекуо, в съответствие с подробното описание, съдържащо се в приложената към споразумението техническа документация, и с националната и регионална правна уредба на този сектор, срещу насрещна престация, която не е явно нерентабилна, когато прякото възлагане е изрично обосновано съгласно първичната и вторичната правна уредба, приложима след извънредно положение, и с оглед на определените специфични обществени интереси?

⁽¹⁾ ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116; поправка в ОВ L 182, 10.7.2008 г., стр. 282.

Жалба, подадена на 25 юли 2012 г. от Asa Sp. z o.o. срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 22 май 2012 г. по дело T-110/11 — Asa/CXВП — Merck (FEMIFERAL)

(Дело C-354/12 P)

(2012/C 295/40)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Asa Sp. z o.o. (представител: M. Chimiak, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда

- да отмени обжалваното решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 май 2012 г. по дело T-110/11;
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане;
- да осъди CXВП да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят упреква Общия съд на Европейския съюз, че е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) ⁽¹⁾, тъй като не е взел предвид правните критерии, които имат съществено значение за прилагането на тази разпоредба и тъй като допуска очевидни грешки при преценката на тези критерии с оглед на обстоятелствата по конкретното дело.

Така според жалбоподателя Общият съд не е приложил правилно критерия за средния потребител, който критерий следвало да се приложи с оглед на обстоятелствата в основата на разглежданото дело. Освен това Общият съд погрешно преценил първичната отличителна способност на по-стария знак „FEMINATAL“, независимо че в подадената до Общия съд жалба жалбоподателят посочва, че апелативният състав на СХВП не е разгледал този въпрос задълбочено и изчерпателно. Понататък Общият съд погрешно преценил сходството в изображенията и използваните понятия. Накрая Общият съд погрешно преценил и вероятността за заблуда на средния потребител.

В допълнение жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил член 9 от Договора за Европейския съюз, тъй като прилагал различни правни критерии по сходни дела.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Milano (Италия) на 26 юли 2012 г. — Nintendo Co., Ltd и др./PC Box Srl и 9Net Srl

(Дело C-355/12)

(2012/C 295/41)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Ищци: Nintendo Co., Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Ответници: PC Box Srl, 9Net Srl

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 6 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, включително във връзка със съображение 48 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че защитата на технологичните защитни мерки, прикрепени към произведения и други материали, защитени от авторското право, може да обхване и системи, произведени и продавани от едно и също предприятие, в чиито хардуер е инсталирано устройство за разпознаване на намиращ се върху отделени носители,

съдържащи защитеното произведение (видеоигра, произведена от същото предприятие или от трети лица, носители на правата върху защитените произведения), разпознавателен код, при липса на който посоченото произведение не може да бъде визуализирано или използвано в рамките на тази система, като по този начин въпросната апаратура съдържа система, затворена по отношение на оперативната съвместимост с други апарати и продукти, които не произхождат от произвелото въпросната система предприятие?

2. Трябва ли член 6 от Директива 2001/29/ЕО, включително във връзка със съображение 48 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че при преценката дали предназначението за заобикаляне на технологичните защитни мерки на определен продукт или съставна част е преобладаващо с оглед на другите му търговско значими цели или предназначения, националният съд трябва да използва критерии за оценка, съсредоточени върху конкретното предназначение, определено от носителя на правата върху продукта, съдържащ защитеното произведение, или трябва да прибегне до алтернативни или допълнителни количествени критерии с оглед на обхвата на сравняваните предназначения, или до качествени критерии, свързани с естеството и значението на самите предназначения?

⁽¹⁾ ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 31 юли 2012 г. — Carratù/Poste Italiane SpA

(Дело C-361/12)

(2012/C 295/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищци: Carmela Carratù

Ответник: Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли принципът на равностойност национална правна уредба, която — в приложение на Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ — предвижда в случаите на незаконосъобразно спиране на изпълнението на трудов договор, засегнат от нищожна клауза за срок, различни и значително по-ниски по размер икономически последици в сравнение със случаите на незаконосъобразно спиране на действието на договор по общото гражданско право, съдържащ нищожна клауза за срок?

2. Съответства ли на правото на Съюза — в рамките на неговото прилагане — обстоятелството, че ефективността на санкция предоставя предимство на работодателя нарушител за сметка на претърпелия вреди поради нарушението работник, така че продължителността на производството, макар и необходима, води до пряка вреда за работника в полза на работодателя и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
3. В рамките на прилагането на правото на Съюза по смисъла на член 51 от Хартата от Ница, съответства ли на член 47 от Хартата и на член 6 от ЕНПЧ факта, че продължителността на производството, макар и необходима, причинява пряка вреда на работника и предоставя предимство на работодателя, както и факта, че ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?
4. С оглед на уточненията, дадени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾, дали понятието за условията за наемане на работа, изведено в клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО включва и последните от незаконосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение?
5. При утвърдителен отговор на предходния въпрос могат ли различните последици, които вътрешното право предвижда при незаконосъобразно прекратяване на трудово правоотношение за неопределено време и на срочното трудово правоотношение, да бъдат обосновани по смисъла на клауза 4?
6. Действащите общи принципи на правото на Съюза относно правната сигурност, защитата на оправданите правни очаквания, равенството на страните в процеса, ефективната съдебна защита, правото на независим съд, и по-общо правото на справедлив процес, гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за ЕС във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прокламирана в Ница на 7 декември 2000 г., и възпроизведени в Договора от Лисабон, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането от страна на италианската държава, след значителен период от време (девет години), на нормативна разпоредба като член 32, параграф 7 от Закон № 183/10, която засяга последните от текущите производства и води до пряка вреда за работника в полза на работодателя, а ефикасността на възстановяването на предишното положение намалява пропорционално на увеличаването на продължителността на производството като се стига до почти пълна липса на полза от посоченото възстановяване?

7. В случай че Съдът не приеме изложените принципи за основни принципи на правото на Европейския съюз за целите на общото им хоризонтално прилагане, от което произтича единствено противоречие на разпоредба като член 32, параграфи 5—7 от Закон № 183/10 на предвидените в Директива 1999/70/ЕО задължения и на Хартата от Ница, дали дружество като ответното трябва да се приеме за държавен орган за целите на прякото вертикално прилагане на правото на Съюза и по-конкретно на клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО и на Хартата от Ница?

(1) ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

(2) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

(3) ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

Преюдициално запитване, отправено от Cour administrative d'appel de Nantes (Франция) на 2 август 2012 г. — Adiamix/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-368/12)

(2012/C 295/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Nantes

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adiamix

Ответник: Ministre de l'Économie et des Finances

Преюдициален въпрос

Валидно ли е Решение 2004/343/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 година ⁽¹⁾, от което пряко зависи законосъобразността на спорния акт за събиране на публично вземане?

(1) 2004/343/ЕО: Решение на Комисията от 16 декември 2003 година относно схемата за помощи, въведена в действие от Франция във връзка с изкупуването на предприятия в затруднено положение (ОВ L 108, стр. 38).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 3 август 2012 г. — Enrico Petillo и Carlo Petillo/Unipol

(Дело C-371/12)

(2012/C 295/44)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Tivoli

Страни в главното производство

Иици: Enrico Petillo, Carlo Petillo

Отвeтник: Unipol

Преюдициален въпрос

Разрешено ли е с оглед на Директиви 72/166/ЕИО ⁽¹⁾, 84/5/ЕИО ⁽²⁾, 90/232/ЕИО ⁽³⁾ и 2009/103/ЕО ⁽⁴⁾, уреждащи задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, вътрешното законодателство на държава членка да предвижда — чрез задължително изчисляване по силата на закона само на размера на вредите, настъпили в резултат на пътнотранспортни злополуки — възможност за фактическо ограничаване (от гледна точка на изчисляването) на отговорността за неимуществени вреди, които са за сметка на правните субекти (застрахователните дружества), задължени по смисъла на същите директиви да гарантират задължителната застраховка за вреди, причинени от използването на моторни превозни средства?

⁽¹⁾ Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10).

⁽²⁾ Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104).

⁽³⁾ Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240).

⁽⁴⁾ Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Обединено кралство) на 3 август 2012 г. — Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-378/12)

(2012/C 295/45)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nnamdi Onuekwere

Отвeтник: Secretary of State for the Home Department

Преюдициални въпроси

1. Съществуват ли обстоятелства, и какви са те, при които престоят в затвора се счита за законно пребиваване за целите на придобиването на право на постоянно пребиваване по член 16 от Директива 2004/38 ⁽¹⁾?
2. Ако престоят в затвора не може да бъде квалифициран като законно пребиваване, може ли лице, което е изтърпяло наказание „лишаване от свобода“ да прибави периодите на пребиваване преди и след лишаването от свобода, за целите на изчисляване на 5-годишния период, необходим за да обоснове право на постоянно пребиваване съгласно директивата??

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Knauf Insulation Technology/CXBП — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)

(Дело T-323/12)

(2012/C 295/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Knauf Insulation Technology (Visé, Белгия)
(представител: K. Manhaeve, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Saint Gobain Cristaleria, SL (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 април 2012 г. по преписка R 259/2011-5, доколкото с него се уважава възражението, подадено от възразяващата страна срещу заявката за марка на Общността за част от заявените стоки и услуги;
- да осъди ответника, а евентуално и възразяващата страна, да заплатят солидарно съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ECOSE“ за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 и 40 — заявка за марка на Общността № W00993849.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: испанска регистрация № 2556409 на словна марка „ECOSEC FACHADAS“ за стоки от класове 17 и 19.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за част от стоките, предмет на това възражение.

Решение на апелативния състав: частично отменя обжалваното решение, отхвърля жалбата и потвърждава обжалваното решение в останалата му част.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Knauf Insulation Technology/CXBП — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)

(Дело T-324/12)

(2012/C 295/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Knauf Insulation Technology (Visé, Белгия)
(представител: K. Manhaeve, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Saint Gobain Cristaleria, SL (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени решението на пети апелативен състав на службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 май 2012 г. по съединени преписки R 1193/2011-5 и R 1426/2011-5, доколкото с него се уважава възражението, подадено от възразяващата страна срещу заявката за марка на Общността за част от заявените стоки и услуги;
- да осъди ответника, а евентуално и възразяващата страна, да заплатят солидарно съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „ECOSE TECHNOLOGY“ за стоки и услуги от класове 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 и 40 — заявка за марка на Общността № W 998610.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: испанска регистрация № 2556409 на словна марка „ECOSEC FACHADAS“ за стоки от класове 17 и 19.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за част от стоките, предмет на това възражение.

Решение на апелативния състав: частично отменя обжалваното решение, отхвърля жалбата и потвърждава обжалваното решение в останалата му част.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Hut.com/CXВП — Intersport France (THE HUT)

(Дело T-330/12)

(2012/C 295/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: The Hut.com Ltd (Нортуич, Обединено кралство) (представител: S. Malynicz, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Intersport France (Понжюмо, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 27 април 2012 г. на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) по преписка R 814/2011-2, и
- да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „THE HUT“, по-специално за услуги от клас 35 — заявление за регистрация на марка на Общността № 8394091.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: френската словна марка „LA HUTTE“, регистрация № 33228708 за стоки от класове 3, 5, 18, 22, 25 и 28.

Решение на отдела по споровете: отхвърля изцяло възражението.

Решение на апелативния състав: отменя частично обжалваното решение.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 23 юли 2012 г. — Rocket Dog Brands/CXВП — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)

(Дело T-338/12)

(2012/C 295/49)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rocket Dog Brands LLC (Найуард, САЩ) (представител: J. Reid, barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Унгария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 май 2012 г. (R 1961/2011-4), доколкото с него се отхвърля искът по отношение на всички стоки от клас 25 и на следните стоки от клас 18: стоки от тези материали, които не са включени в други класове; портфейли, портмонета; портмонета (не от благородни метали); и
- да осъди притежателя да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: черно-бяла фигуративна марка „K9 PRODUCTS“ за стоки и от класове 18 и 25 — марка на Общността, регистрирана под № 5966031.

Притежател на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: общностна регистрация № 3933256 на черно-бяла фигуративна марка „K9“ за стоки от клас 25.

Решение на отдела по отмяна: обявява марката на Общността за частично недействителна.

Решение на апелативния състав: отменя оспорваното решение в частта, в която марката на Общността е обявена за недействителна, и отхвърля изцяло искането за обявяване на недействителност.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 30 юли 2012 г. — Gandia Blasco/CXВП — Sachi Premium — Outdoor Furniture (кресла)

(Дело T-339/12)

(2012/C 295/50)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Gandia Blasco, SA (Валенсия, Испания) (представител: I. Sempere Massa, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sachi Premium — Outdoor Furniture, L^{da} (Естарежа, Португалия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението от 25 май 2012 г. на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (R 970/2011-3), да обяви за недействителен оспорвания промишлен дизайн на Общността, и

— да осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност: промишлен дизайн за „кресла, фотьойли“ — регистрация на промишлен дизайн на Общността № 1512633-0001.

Притежател на промишления дизайн на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: жалбоподателят оспорва недействителността на регистриран промишлен дизайн на Общността на основание на членове 4—9 от Регламент на Съвета № 6/2002; регистрация на промишлен дизайн на Общността № 1512633-0001, за „кресла“.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на членове 4—9 от Регламент № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — Fuchs/CXВП — Les Complices (Star)

(Дело T-342/12)

(2012/C 295/51)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Max Fuchs (Freyung, Германия) (представител: C. Onken, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Les Complices SA (Montreuil-sous-Bois, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 8 май 2012 г. по преписка № R 2040/2011-5,

— да отхвърли изцяло възражение № 1299967, и

— да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да понесат съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, изобразяваща черна звезда, за стоки от класове 18, 24 и 25 — заявка за марка на Общността № 5588694.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрация на марка на Общността № 632232 на фигуративна марка, изобразяваща бяла звезда в черен кръг, за стоки от класове 3, 9, 14, 16, 18, 20, 24 и 28; френска регистрация на марка № 1579557 на фигуративна марка, изобразяваща бяла звезда в черен кръг, за стоки от клас 25.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за част от спорните стоки.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — Virgin Atlantic Airways/Комисия

(Дело T-344/12)

(2012/C 295/52)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Virgin Atlantic Airways Ltd (Кроли, Обединено кралство) (представители: N. Green, QC и K. Dietzel, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Европейската комисия от 30 март 2012 г. по преписка COMP/M.6447 (IAG/bmi), и

— ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. По първото правно основание той твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като не взела предвид някои релевантни данни за условията на конкуренция, които биха преобладавали, ако не се осъществи придобиването, което ѝ позволило да прецени придобиването въз основа на допускане за по-слаби конкурентни позиции от тези, които в действителност биха били налице. В частност Комисията преценила неправилно (i) пакетите слотове, продадени от bmi на IAG/British Airways през септември 2011 г., и (ii) слотовете на bmi, които IAG/British Airways приема като обезпечение за авансовото плащане на 60 милиона британски лири от покупната цена за bmi.
2. По второто правно основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала редица фактически грешки и не е взела предвид някои релевантни данни при преценката на въздействието на придобиването върху постъпателното увеличаване на слотовете (и на пазарната мощ) на IAG на летище „Лондон — Хийтроу“ в резултат от придобиването.
3. По третото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала редица грешки и не е взела предвид някои релевантни данни, поради което неправилно приела, че няма други засегнати хоризонтални пазари.
4. По четвъртото правно основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото,

като (i) не е пристъпила към втори етап от разследването, и (ii) е приела задължения, които не отстраняват констатирани от нея сериозни съмнения в съвместимостта на концентрацията.

5. По петото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като неправилно приложила член 5, параграф 4 от Регламента за сливанията⁽¹⁾ към правоотношенията между IAG и всяко от двете дружества Iberia и British Airways, което ѝ позволило да заключи, че придобиването е концентрация с „общностно измерение“ по смисъла на член 1 от този регламент, и че е компетентна да се произнесе по съвместимостта ѝ. В този смисъл Комисията се произнесла *ultra vires*.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — Akzo Nobel и др./Комисия

(Дело T-345/12)

(2012/C 295/53)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Akzo Nobel NV (Амстердам, Нидерландия), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Нака, Швеция) и Eka Chemicals AB (Бохус, Швеция) (представители: C. Swaak и R. Wesseling, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени изцяло или частично Решение на Комисията C(2012) 3533 окончателен от 24 май 2012 г., с което е отхвърлено направено по преписка COMP/38.620 искане за поверително разглеждане — Водороден перекис и перборат;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три главни и две евентуални правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от допуснато от Комисията нарушение на задължението за мотивиране и на правото на жалбоподателите на добра администрация съгласно член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто правно основание е изведено от публикуването на пълната неповерителна версия на решение „Водороден прекис“, с което е нарушено задължението на Комисията за поверителност съгласно член 339 ДФЕС, приложен с Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾, Регламент № 773/2004 ⁽²⁾ и Известията на Комисията относно сътрудничеството от 2002 г. и 2006 г. ⁽³⁾.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че публикуването на пълната неповерителна версия на решение „Водороден прекис“, която съдържа информация, взета от искането на жалбоподателите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, нарушава принципа на правна сигурност, оправданията правни очаквания на жалбоподателите и принципа на добра администрация съгласно член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
4. С четвъртото правно основание, което е изложено само в случай че може да се приеме, че решението на Комисията включва решене за предоставяне на достъп да определена информация на основание Регламента за прозрачността ⁽⁴⁾, се твърди, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране и правото на добра администрация съгласно член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
5. С петото правно основание, което е изложено само в случай че може да се приеме, че решението на Комисията включва решене за предоставяне на достъп да определена информация на основание Регламента за прозрачността, се твърди, че публикуването на пълната неповерителна версия на решение „Водороден прекис“ нарушава посочения регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО (ОВ L 123, стр.18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).

⁽³⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3) и Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — Afepadi и др./Комисия**(Дело T-354/12)**

(2012/C 295/54)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподатели: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Барселона, Испания), Elaborados Dietéticos, SA (Испания), Nova Diet, SA (Бургос, Испания), Laboratorios Vendrell, SA (Испания), Ynsadiet, SA (Мадрид, Испания) (представител: P. Velázquez González, abogado)

Ответник: Европейска комисия**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени съображения № 11, 14 и 17 от Регламент (ЕО) № 432/2012 на Комисията, тъй като засягат сериозно интересите им,
- в интерес на правната сигурност да обяви, че е необходимо отхвърлянето на здравните претенции, предвидени в член 13 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета, да се осъществи посредством нормативен акт,
- да осъди Европейската комисия да заплати разноските по настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

На 16 май 2012 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 432/2012 за създаване на списък на разрешените здравни претенции за храни, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата ⁽¹⁾. С този регламент се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните ⁽²⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват нарушение на принципа на правна сигурност.

В това отношение се твърди, че въпреки осъществените дейности, задачата на Комисията съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) 1924/2006 да приеме списък на разрешените претенции, валиден за Общността, не е изпълнена изцяло, доколкото не всички здравни претенции, подложени на преценката на ЕОБХ, са били предмет решение, с което се допускат. Поради това са налице значителен брой претенции, които следва да бъдат разглеждани тепърва или да бъдат разглеждани по-задълбочено, сред които са тези относно ботаническите субстанции, обикновено използвани от жалбоподателите за производство на хранителни продукти.

Така произвеждащите храни икономически оператори, които използват ботанически субстанции, знаят със сигурност кои са принципно приетите здравни претенции, които се основават на научни данни (222-те вече одобрени здравни претенции) и кои субстанции могат да използват в храните си. Те обаче не са уведомени по същия ред (чрез регламент) какъв е статута на претенциите, които не са включени в списъка на разрешените претенции: дали все още са неразгледани или следва да бъдат предмет на по-задълбочено разглеждане, дали са били отхвърлени или разрешени и кога или в какъв срок.

(¹) ОВ L 136, стр. 1.

(²) ОВ L 404, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244.

Жалба, подадена на 8 август 2012 г. от Rosella Conticchio срещу определението, постановено на 12 юли 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-22/11, Conticchio/Комисия

(Дело T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Rosella Conticchio (Рим, Италия) (представители: R. Giuffrida и A. Tortora, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Определението на Съда на публичната служба от 12 юли 2012 г. по дело F-22/11, Conticchio/Комисия,
- да уважи исканията на жалбоподателката, направени в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност, ако уважаемият съд счете за подходящо или необходимо, да върне делото на Съда на публичната служба, за да се произнесе по исканията на жалбоподателката, направени в първоинстанционното производство,
- да обяви, че жалбата във връзка, с която е постановено обжалваното определение, е напълно допустима и основателна без изключение,
- до осъди ответника да заплати в полза на жалбоподателката всички направени от нея разноси, разходи и хонорари по делото както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 12 юли 2012 г. по

дело F-22/11, с което се отхвърля отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна жалба за отмяна на решението за отпускане и изплащане на пенсия на жалбоподателката.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от „нарушение на принципа на добросъвестност, коректност и безпристрастност — липса на ясно посочване на нормативния обхват на някои разпоредби и практики, следвани от Комисията в отношенията ѝ със служителите“.

В това отношение жалбоподателката твърди, че съгласно обжалваното определение доводите ѝ са явно неоснователни като същевременно в определението се уточнява, че фишът за заплата за месец януари 2010 г. подлежи на обжалване, считано от датата, на която тя е узнала за положението си. Този фиш за заплата обаче не е решаваш акт, който може да се обжалва самостоятелно, тъй като не определя по окончателен начин положението на жалбоподателката към момента на пенсионирането. По същество съгласно постоянната съдебна практика тъй като фишът за заплата представлява административно решение със счетоводен характер, той сам по себе си не притежава характеристиките на увреждащ акт и следователно при липсата на други сигурни елементи не подлежи на обжалване. По този въпрос следва да се припомни, че системата SysPer 2 не е достатъчна, за да се определи размерът на бъдещите пенсионни права, подобно на системата „Calculette Pension“, която също се ограничава до това да предостави само приблизителни и неподлежащи на обжалване параметри. Г-жа Conticchio е могла да обжалва само съобщеното в писмена форма окончателно решение за отпускането и определянето на пенсионните ѝ права, тъй като едва от този момент тя е знаела със сигурност точния месечен размер на пенсията си.

2. Второто правно основание е изведено от „нарушение на правото на съдебна защита и на правото на публичност на производството“.

Като приема, че разполага с достатъчно информация от документите по делото Съдът на публичната служба решава да приеме мотивирано определение без да продължи производството. Това решение нарушава правото на жалбоподателката на пълна съдебна защита. На г-жа Conticchio не е било признато правото да изложи съображенията си, нито ѝ е била предоставена възможност да изясни допълнително възможните основания за недопустимост и/или неоснователност на жалбата, като по този начин е нарушен принципът на справедлив съдебен процес. В това отношение следва да се припомни, че в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз е закрепено правото на добра администрация, разбирано като правото на всяко лице засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок. Това право включва и правото на всяко лице да бъде изслушвано преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.

3. Третото правно основание е изведено от „неоснователно обогатяване — нарушение на правото на справедлив съдебен процес“.

Жалбата не може да се счита за просрочена, тъй като във фиша за заплата не се съдържат данни за това правно основание. Жалбоподателката може да твърди, че е налице неоснователно обогатяване в полза на Комисията едва от момента, в който е получила решението за отпускане и определяне размера на пенсията, тоест 26 май 2010 г. Всъщност в нито един момент жалбоподателката не е знаела какъв е размерът на платените суми, тъй като никога не е получавала съответните съобщения от отговарящите за това служби на Комисията. Следва да се припомни също, че Комисията е получила актуализиран еквивалент на по-рано придобитите в INPS в Италия пенсионни права, като тези права са били прехвърлени към общностния пенсионен режим и по този начин е възникнало несъответствие между пенсията, получавана от жалбоподателката, и вноските, заплащани от нея по време на прослужените години. Така, администрацията най-напред е поискала определени вноски, а след това е

отпуснала пенсия за прослужено време и старост, която е по-ниска в сравнение с действително прослужените години, като по този начин самата тя се е обогатила неоснователно в ущърб на собствените си длъжностни лица.

**Определение на Общия съд от 6 август 2012 г. —
Makhlouf/Съвет**

(Дело T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 109, 14.4.2012 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 28 май 2012 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-58/12)

(2012/C 295/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на мълчаливия отказ на жалбата, подадена от жалбоподателя относно изпълнението от ответника на Решението на Съда на публичната служба по дело Marcuccio/Комисия от 4 ноември 2008 г., F-41/06, и относно искането за обезщетение за вреди

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, което Комисията е взела или за което тя най-малкото носи отговорност, с което се отхвърлят, независимо от формата на отказа и независимо от обстоятелството дали той е частичен или пълен, исканията на жалбоподателя, изложени в неговата жалба от 25 март 2011 г.;
- да се отмени решението, което Комисията е взела или за което тя най-малкото носи отговорност, с което се отхвърлят, независимо от формата на отказа и независимо от обстоятелството дали той е частичен или пълен, исканията на жалбоподателя, изложени в подадената от него по административен ред жалба от 17 октомври 2011 г.;
- доколкото е необходимо, да се установи дали Комисията е действала неправомерно, като поне частично тя не е приела в разумен срок мерките за изпълнение на Решението на Съда на публичната служба по дело Marcuccio/Комисия от 4 ноември 2008 г., F-41/06;
- да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя сума в размер от 70 000 евро като обезщетение за вредите, които той е претърпял в резултат на неправомерното бездействие на Комисията във връзка с приемането на мерките за изпълнение на Решението от 4 ноември 2008 г.;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 юли 2012 г. — ZZ и др./ЕИБ

(Дело F-73/12)

(2012/C 295/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: адв. L. Levi)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

От една страна да се отменят съдържащите се в извлеченията от платежната ведомост решения за прилагане на общото решение на Европейската инвестиционна банка, ограничавашо за всички служители нарастването на заплатите до 2,8 % и да се отмени решението за въвеждане на таблица за класиране, предвиждаща намаляване с 1 % на заплатите, и, от друга страна, ответникът да се осъди да заплати разликата във възнагражденията заедно с лихви за забава, както и обезщетения

Искания на жалбоподателите

- да се отменят решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 13 декември 2011 г., ограничавашо нарастването на заплатите до 2,8 % и решението на Управителния комитет на ЕИБ от 14 февруари 2012 г. за въвеждане на таблица за класиране, предвиждаща намаляване с 1 % на заплатите, които решения се съдържат в извлеченията от платежната ведомост за април 2012 г., както и да се отменят по същия начин всички решения, които се съдържат в последвалите извлечения от платежната ведомост;
- да се осъди ответникът да заплати разликата във възнагражденията спрямо действието на предишния режим на заплати, която произтича от посочените решения на Съвета на директорите на ЕИБ от 13 декември 2011 г. и на Управителния съвет на ЕИБ от 14 февруари 2012 г.; тази разликата във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 12 април 2012 г. до настоящия момент и впоследствие начислявана на всяко 12-то число на месеца до окончателното изплащане, като лихвите са в размер на определения от ЕЦБ лихвен процент плюс 3 пункта;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетения за претърпените поради загубата на покупателна способност вреди, които да се определят *ex aequo et bono*, но първоначално да бъдат в размер на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите;
- да се осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 25 юли 2012 г. — ZZ/Съвет

(Дело F-78/12)

(2012/С 295/59)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: адв. M. Velardo)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Предмет на производството**

Искане за отмяна на решението на Съвета за невключване на жалбоподателя в списъка за 2011 година с длъжностните лица, които могат да бъдат повишени

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение от 12 септември 2011 г. на Генералния секретариат на Съвета, както и Решение от 18 април 2012 г. на органа по назначаването за невключване на жалбоподателя в списъка с длъжностните лица, които могат да бъдат повишени;
- да се осъди Съветът да заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, определени първоначално на 40 000 EUR, чийто по-точен размер ще бъде определен в хода на производството, както и да заплати компенсаторни лихви и лихви за забава в размер на 6,75 %;
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 27 юли 2012 г. — ZZ/Съвет

(Дело F-81/12)

(2012/С 295/60)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, адвокати)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Предмет на производството**

Отмяна на решенията за повишаване на жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурите по повишаване за 2010 г. и 2011 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването за повишаване на жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурата по повишаване за 2010 г.;

— да се отмени решението на органа по назначаването за повишаване на жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурата по повишаване за 2011 г.;

— доколкото е необходимо да се отмени решението от 18 април 2012 г. за отхвърляне на възраженията срещу решенията за повишаване на жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурите по повишаване за 2010 г. и 2011 г.;

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — ZZ и др./ЕИБ

(Дело F-83/12)

(2012/С 295/61)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподатели:* ZZ и др. (представител: адв. L. Levi)*Ответник:* Европейска инвестиционна банка**Предмет на производството**

От една страна да се отменят решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на обезщетения съгласно новата система на функциониране, произтичаща от решението от 14 декември 2010 г. на Съвета на директорите и от решенията от 9 ноември 2010 и от 16 ноември 2011 г. на Управителния комитет и, от друга страна, последващо искане да се осъди отговорникът да заплати разликата във възнагражденията, както и обезщетения и лихви

Искания на жалбоподателите

— да се отменят решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на обезщетения съгласно новата система на функциониране, произтичаща от решението от 14 декември 2010 г. на Съвета на директорите и от решенията от 9 ноември 2010 и от 16 ноември 2011 г. на Управителния комитет, като индивидуалното решение за прилагане се съдържа в известието от април 2012 г., доведено до знанието на заинтересованите лица не по-рано на 22 април 2012 г.;

— вследствие от което,

— да се осъди отговорникът да заплати разликата във възнагражденията спрямо действието на предишния премиален режим, която произтича от решението от 14 декември 2010 на Съвета на директорите и решенията от 9 ноември 2010 г. и 16 ноември 2011 г.; тази разликата във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 22 април 2012 г. до окончателното изплащане, като лихвите са в размер на определения от ЕЦБ лихвен процент плюс 3 пункта;

- да се осъди ответникът да заплати обезщетения за претърпените поради загубата на покупателна способност вреди, които да се определят *ex aequo et bono*, но първоначално да бъдат в размер на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите;
- да се осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — ZZ/Съвет

(Дело F-84/12)

(2012/C 295/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: адв. M. Velardo)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решението за отказ да се предостави пряк достъп на жалбоподателя до окончателния доклад с изводите на комисията по инвалидност и достъп до диагнозата на третия лекар от тази комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 17 октомври 2011 г. за отказ да се предостави пряк достъп на жалбоподателя до окончателния доклад с изводите на комисията по инвалидност, както и достъп до диагнозата на третия лекар;
- да се отмени решението на органа по назначаването от 24 март 2012 г., представляващ отговор на подадената по реда на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица жалба;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетение и лихви за забава и компенсаторни лихви в размер на 6,75 % за нанесените материални и нематериални вреди;

- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-85/12)

(2012/C 295/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal и S. Orlandi, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за изчисляване на приравнените периоди, отчитани за целите на правото на пенсия, които са завършени преди постъпването на служба, на основание на новите Общи разпоредби за изпълнение

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 27 януари 2012 г. за приравняване на периоди, отчитани за целите на правото на пенсия на жалбоподателя, които са завършени преди постъпването му на служба в Комисията, на основание член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника;
- доколкото е необходимо да се отмени решението от 2 май 2012 г. за отхвърляне на възражението му срещу решението, приравняващо периодите, отчитани за целите на правото му на пенсия, които са завършени преди постъпването му на служба при установения за служители на Съюза пенсионен режим;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2012/C 295/48	Дело T-330/12: Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — Hut.com/CXВП — Intersport France (THE HUT)	27
2012/C 295/49	Дело T-338/12: Жалба, подадена на 23 юли 2012 г. — Rocket Dog Brands/CXВП — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)	27
2012/C 295/50	Дело T-339/12: Жалба, подадена на 30 юли 2012 г. — Gandia Blasco/CXВП — Sachi Premium — Outdoor Furniture (кресла)	28
2012/C 295/51	Дело T-342/12: Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — Fuchs/CXВП — Les Complices (Star)	28
2012/C 295/52	Дело T-344/12: Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — Virgin Atlantic Airways/Комисия	29
2012/C 295/53	Дело T-345/12: Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — Akzo Nobel и др./Комисия	29
2012/C 295/54	Дело T-354/12: Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — Afepadi и др./Комисия	30
2012/C 295/55	Дело T-358/12 P: Жалба, подадена на 8 август 2012 г. от Rosella Conticchio срещу определението, постановено на 12 юли 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-22/11, Conticchio/Комисия	31
2012/C 295/56	Дело T-82/12: Определение на Общия съд от 6 август 2012 г. — Makhlouf/Съвет	32

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2012/C 295/57	Дело F-58/12: Жалба, подадена на 28 май 2012 г. — ZZ/Комисия	33
2012/C 295/58	Дело F-73/12: Жалба, подадена на 17 юли 2012 г. — ZZ и др./ЕИБ	33
2012/C 295/59	Дело F-78/12: Жалба, подадена на 25 юли 2012 г. — ZZ/Съвет	34
2012/C 295/60	Дело F-81/12: Жалба, подадена на 27 юли 2012 г. — ZZ/Съвет	34
2012/C 295/61	Дело F-83/12: Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — ZZ и др./ЕИБ	34
2012/C 295/62	Дело F-84/12: Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — ZZ/Съвет	35
2012/C 295/63	Дело F-85/12: Жалба, подадена на 3 август 2012 г. — ZZ/Комисия	35

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

